

Den Europæiske Unions Tidende

C 156

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

56. årgang

1. juni 2013

Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2013/C 156/01

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* EUT C 147 af 25.5.2013

1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2013/C 156/02

Forenede sager C-399/10 P — C-401/10 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. marts 2013 — Bouygues SA og Bouygues Télécom SA mod Europa-Kommissionen m.fl. (sag C-399/10 P), Europa-Kommissionen og Den Franske Republik mod Bouygues SA m.fl. (sag C-401/10 P) (Appel — statsstøtte — finansielle foranstaltninger til fordel for France Télécom — forslag om et aktionærlån — offentlige erklæringer fremsat af et medlem af den franske regering — beslutning, hvorved støtten erklæres uforenelig med fællesmarkedet og ikke kræves tilbagesøgt — begrebet statsstøtte — begrebet økonomisk fordel — begrebet forpligtelse af statsmidler)

2

2013/C 156/03

Sag C-85/11: Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Irland (Traktatbrud — beskatning — direktiv 2006/112/EF — artikel 9 og 11 — national lovgivning, hvorefter ikke-afgiftspligtige personer kan indgå i en gruppe personer, der kan betragtes som én enkelt momspligtig person)

3

DA

Pris:
4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

2013/C 156/04	Sag C-92/11: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. marts 2013 — RWE Vertrieb AG mod Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Direktiv 2003/55/EF — det indre marked for naturgas — direktiv 93/13/EØF — artikel 1, stk. 2, og artikel 3-5 — kontrakter indgået mellem erhvervsdrivende og forbrugere — almindelige vilkår — urimelige kontraktvilkår — den erhvervsdrivendes ensidige ændring af prisen for tjenesteydelsen — henvisning til en bindende ordning, der er udformet for en anden kategori af forbrugere — anvendeligheden af direktiv 93/13/EØF — forpligtelse til en klar, forståelig og gennemsigtig affattelse)	3
2013/C 156/05	Sag C-254/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. marts 2013 — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége mod Oskar Shomodi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Ungarn) (Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser — forordning (EF) nr. 1931/2006 — forordning (EF) nr. 562/2006 — opholdets maksimale varighed — regler for beregningen)	4
2013/C 156/06	Sag C-258/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. april 2013 — Peter Sweetman m.fl. mod An Bord Pleanála (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland) (Miljø — direktiv 92/43/EØF — artikel 6 — bevaring af naturtyper — særlige bevaringsområder — vurdering af en plans eller et projekts virkninger på en beskyttet lokalitet — kriterier, der skal anvendes ved vurderingen af sandsynligheden for, at en bestemt plan eller et bestemt projekt vil skade den pågældende lokalitets integritet — lokaliteten Lough Corrib — projekt for omfartsvej N6 ved byen Galway)	4
2013/C 156/07	Sag C-260/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. april 2013 — The Queen på begæring af David Edwards og Lilian Pallikaropoulos mod Environment Agency, First Secretary of State og Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige) (Miljø — Århuskonventionen — direktiv 85/337/EØF — direktiv 2003/35/EF — artikel 10a — direktiv 96/61/EF — artikel 15a — adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet — begrebet »ikke uoverkommeligt dyre« retslige procedurer)	5
2013/C 156/08	Forenede sager C-335/11 og C-337/11: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 11. april 2013 — HK Danmark som mandatar for Jette Ring mod Dansk almennyttigt Boligselskab (sag C-335/11), og HK Danmark som mandatar for Lone Skouboe Werge mod Dansk Arbejdsgiverforening som mandatar for Pro Display A/S under konkurs (sag C-337/11) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sø- og Handelsretten — Danmark) (Socialpolitik — De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 1, 2 og 5 — forskellig behandling på grund af handicap — opsigelse — spørgsmålet, om der foreligger et handicap — lønmodtagers fravær som følge af den pågældendes handicap — forpligtelse til at foretage tilpasninger — deltidsarbejde — opsigelsesvarslets længde)	6
2013/C 156/09	Sag C-375/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. marts 2013 — Belgacom SA, Mobistar SA og KPN Group Belgium SA mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle — Belgien) (Telekommunikationstjenester — direktiv 2002/20/EF — artikel 3 og 12-14 — brugsrettigheder til radiofrekvenser — afgifter for brugsrettigheder til radiofrekvenser — engangsafgift for tildeling og forlængelse af brugsrettigheder til radiofrekvenser — beregningsmetode — ændring af eksisterende rettigheder)	7
2013/C 156/10	Sag C-401/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. april 2013 — Blanka Soukupová mod Ministerstvo zemědělství (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik) (Landbrug — EUGFL — forordning (EF) nr. 1257/1999 — støtte til udvikling af landdistrikterne — støtte til førtidspensionering — overdrager, der er mindst 55 år, men endnu ikke har nået den normale pensionsalder ved overdragelsen — begrebet »normal pensionsalder« — national lovgivning, der fastsætter en pensionsalder, der afhænger af køn og for så vidt angår kvinder antallet af opfostrede børn — de almindelige principper om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling)	7

2013/C 156/11	Sag C-405/11 P: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Buczek Automotive sp. z o.o. og Republikken Polen (Appel — statsstøtte — strukturomlægning af den polske stålindustri — begrebet statsstøtte — inddrivelse af offentlig gæld — betegnelse af manglende begæring om, at debitorvirksomheden erklæres konkurs, som statsstøtte — kriteriet om den private kreditor — fordeling af bevisbyrden — grænser for domstolsprøvelsen) 8	8
2013/C 156/12	Sag C-443/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. april 2013 — F.P. Jeldes, M.A. Peeters og J.G.J. Arnold mod Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekering (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene) (Social sikring af vandrende arbejdstagere — artikel 45 TEUF — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 71 — helt arbejdsløs atypisk grænsearbejder, der har opretholdt personlige og faglige bånd til den medlemsstat, hvor han havde sin seneste beskæftigelse — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 65 — ret til ydelser i bopælsmedlemsstaten — afslag på udbetaling anfægtet af den medlemsstat, hvor den pågældende havde sin seneste beskæftigelse — lovlighed — relevansen af Domstolens dom af 12. juni 1986, Miethe (sag 1/85) — overgangsbestemmelser — artikel 87, stk. 8 — begrebet »situationen ikke ændret«) 8	8
2013/C 156/13	Sag C-535/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. april 2013 — Novartis Pharma GmbH mod Apozyt GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hamburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 726/2004 EF — humanmedicinske lægemidler — procedure for godkendelse — krav om tilladelse — begrebet lægemidler, der er »udviklet« ved hjælp af bestemte bioteknologiske fremgangsmåder, som fremgår af punkt 1 i bilaget til denne forordning — ompakningsproces — injektionsvæske, som markedsføres i hætteglas til én anvendelse, der indeholder en større mængde terapeutisk væske end den, som faktisk anvendes i medicinsk behandling — indholdet af sådanne hætteglas, der efter lægerecept delvis fyldes i sprøjter svarende til de foreskrevne doser, uden ændring af lægemidlet) 9	9
2013/C 156/14	Sag C-613/11: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 21. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — statsstøtte — Den Italienske Republiks støtte til rederisektoren på Sardinien — Kommissionens beslutning 2008/92/EF, hvorved denne støtte erklæres uforenelig med fællesmarkedet, og som indeholder pålæg om tilbagesøgning af støtten hos modtagerne — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist) 10	10
2013/C 156/15	Sag C-636/11: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. april 2013 — Karl Berger mod Freistaat Bayern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht München I — Tyskland) (Forordning (EF) nr. 178/2002 — forbrugerbeskyttelse — fødevarer sikkerhed — information af offentligheden — markedsføring af en fødevarer, der er uegnet til menneskeføde, men som ikke udgør en sundhedsrisiko) 10	10
2013/C 156/16	Sag C-645/11: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. april 2013 — Land Berlin mod Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok og Hedda Brown (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 1, stk. 1, og artikel 6, nr. 1 — begrebet »det civil- og handelsretlige område« — uretmæssig udbetaling foretaget af en statslig myndighed — påstand om tilbagebetaling af denne udbetaling under en retssag — bestemmelse af værneting ved konneksitet — snæver forbindelse mellem krav — sagsøgt med bopæl i et tredjeland) 11	11
2013/C 156/17	Sag C-652/11 P: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. april 2013 — Mindo Srl mod Kommissionen (Appel — konkurrence — kartel — det italienske marked for køb og første forarbejdning af råtabak — den solidarisk ansvarlige meddebitors betaling af bøden — søgsmålsinteresse — bevisbyrde) 11	11

2013/C 156/18	Sag C-91/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. marts 2013 — Skatteverket mod PFC Clinic AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta förvaltningsdomstolen — Sverige) (Moms — direktiv 2006/112/EF — afgiftsfritagelser — artikel 132, stk. 1, litra b) og c) — hospitalsbehandling og pleje samt transaktioner i nær tilknytning hertil — behandling af personer som et led i udøvelse af lægegerning og dertil knyttede erhverv — ydelser bestående i udførelsen af kirurgiske foranstaltninger og kosmetiske behandlinger — indgreb af ren kosmetisk karakter alene på foranledning af patientens ønske)	12
2013/C 156/19	Sag C-129/12: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. marts 2013 — Magdeburger Mühlenwerke GmbH mod Finanzamt Magdeburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt — Tyskland) (Regionalstøtteordning — investeringer i forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter — Kommissionens beslutning — uforenelighed med det indre marked — ophævelse af den uforenelige støtte — det tidspunkt, hvor støtten er ydet — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning)	13
2013/C 156/20	Sag C-138/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. april 2013 — Rusedespred OOD mod Direktor na Direksia »Obzhalvane I upravljenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno upravljenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien) (Beskatning — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 203 — princippet om afgiftsneutralitet — tilbagebetaling af den erlagte afgift til leverandøren i tilfælde af, at modtageren af en afgiftsfritaget transaktion gives afslag på retten til fradrag)	13
2013/C 156/21	Sag C-158/12: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Irland (Traktatbrud — miljø — direktiv 2008/1/EF — artikel 5 — integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening — godkendelsesvilkår for bestående anlæg — forpligtelse til at sikre, at disse anlæg drives i overensstemmelse med direktivets krav)	14
2013/C 156/22	Sag C-197/12: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik (Traktatbrud — beskatning — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 148 — fritagelse for visse transaktioner forbeholdt fartøjer, som mod betaling udfører passagerbefordring, og fartøjer, der anvendes i forbindelse med handelsvirksomhed — betingelse om anvendelse til sejlads i rum sø)	14
2013/C 156/23	Sag C-244/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. marts 2013 — Salzburger Flughafen GmbH mod Umweltsenat (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig) (Vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet — direktiv 85/337/EØF — artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 2 — projekter omfattet af bilag II — udvidelsen af en lufthavns infrastruktur — vurdering på grundlag af grænseværdier eller kriterier — artikel 4, stk. 3 — udvælgelseskriterier — bilag III, punkt 2, litra g) — tætbefolkede områder)	15
2013/C 156/24	Sag C-290/12: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 11. april 2013 — Oreste Della Rocca mod Poste Italiane SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Napoli — Italien) (Socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 2 — rammeaftalens anvendelsesområde — vikarbureau — tilrådgivningsstillelse af vikaransatte for en brugervirksomhed — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter)	15
2013/C 156/25	Sag C-522/11: Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 21. marts 2013 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Lecce — Italien) — straffesag mod Abdoul Khadre Mbaye (Procesreglementets artikel 99 — området med frihed, sikkerhed og retfærdighed — direktiv 2008/115/EF — fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold — national lovgivning, hvorefter ulovligt ophold straffes med strafferetlige sanktioner)	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 156/26	Sag C-153/12: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 21. marts 2013 — Sani Treyd EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane I upravljenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien) (Procesreglementets artikel 99 — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 62, 63, 65, 73 og 80 — ikke-afgiftspligtige og ikke-betalingspligtige personers stiftelse af en bygge- og brugsret til fordel for et selskab til gengæld for dette selskabs opførelse af en fast ejendom for disse fysiske personer — aftale om byttemhandel — moms på tjenesteydelser vedrørende opførelsen af en fast ejendom — afgiftspligtens indtræden — forfald — forudbetaling af hele modydelsen — forudbetaling — en transaktions beskatningsgrundlag, når modydelsen består af varer eller tjenesteydelser) 16	16
2013/C 156/27	Sag C-24/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 21. januar 2013 — Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit Kft. mod Vidékfejlesztési Miniszter 17	17
2013/C 156/28	Sag C-26/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 21. januar 2013 — Árpád Kásler og Hajnalka Káslerné Rábai mod OTP Jelzálogbank Zrt. 18	18
2013/C 156/29	Sag C-89/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Napoli (Italien) den 22. februar 2013 — Luigi D'Aniello m.fl. mod Poste Italiane SpA 18	18
2013/C 156/30	Sag C-101/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland) den 28. februar 2013 — U mod Stadt Karlsruhe 19	19
2013/C 156/31	Sag C-113/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 8. marts 2013 — ASL n. 5 »Spezzino« m.fl. mod San Lorenzo Società Cooperativa Sociale og Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus 20	20
2013/C 156/32	Sag C-124/13: Sag anlagt den 14. marts 2013 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union 21	21
2013/C 156/33	Sag C-125/13: Sag anlagt den 14. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union 21	21
2013/C 156/34	Sag C-139/13: Sag anlagt den 19. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien 22	22
2013/C 156/35	Sag C-140/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 20. marts 2013 — Annett Altmann m.fl. mod Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht 22	22
2013/C 156/36	Sag C-157/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 26. marts 2013 — Nickel & Goeldner Spedition GmbH mod Kintra UAB, under konkurs 23	23
2013/C 156/37	Sag C-162/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 29. marts 2013 — Damijan Vnuk mod Zavarovalnica Triglav d.d. 24	24
2013/C 156/38	Sag C-168/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil Constitutionnel (Frankrig) den 4. april 2013 — Jeremy F. mod Premier ministre 24	24
2013/C 156/39	Sag C-175/13: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Riigikohus (Estland) den 28. marts 2013 — MTÜ Liivimaa Lihaveis mod Eesti-Läti programmi 2007-2013 Seirekomitee 24	24

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 156/40	Sag C-178/13: Sag anlagt den 11. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Finland	25
2013/C 156/41	Sag C-188/13: Sag anlagt den 12. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien	25
2013/C 156/42	Sag C-148/12: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland, støttet af Den Franske Republik, Rumænien, Kongeriget Nederlandene og Den Slovakiske Republik	25
Retten		
2013/C 156/43	Sag T-31/07: Rettens dom af 12. april 2013 — Du Pont de Nemours (France) m.fl. mod Kommissionen (Plantebeskyttelsesmidler — flusilazol som aktivstof — optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF — annulationssøgsmål — delvis annulation — uadskillelighed — afvisning — ansvar uden for kontraktforhold — begrænsning af optagelsen til en periode på 18 måneder og for fire afgrøder — forsigtighedsprincip — proportionalitetsprincippet — ret til kontradiktion — ligebehandling — begrundelse — magtfordrejning — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder)	26
2013/C 156/44	Sag T-392/08: Rettens dom af 12. april 2013 — AEPI mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	26
2013/C 156/45	Sag T-398/08: Rettens dom af 12. april 2013 — Stowarzyszenie Autorów ZAiKS mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	27
2013/C 156/46	Sag T-401/08: Rettens dom af 12. april 2013 — Säveltäjän Tekijänoikeustoimisto Teosto mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	27
2013/C 156/47	Sag T-410/08: Rettens dom af 12. april 2013 — GEMA mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	28

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 156/48	Sag T-411/08: Rettens dom af 12. april 2013 — Artisjus mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	28
2013/C 156/49	Sag T-413/08: Rettens dom af 12. april 2013 — SOZA mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	29
2013/C 156/50	Sag T-414/08: Rettens dom af 12. april 2013 — Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	29
2013/C 156/51	Sag T-415/08: Rettens dom af 12. april 2013 — Irish Music Rights Organisation mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	30
2013/C 156/52	Sag T-416/08: Rettens dom af 12. april 2013 — Eesti Autorite Ühing mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	30
2013/C 156/53	Sag T-417/08: Rettens dom af 12. april 2013 — Sociedade Portuguesa de Autores mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	31
2013/C 156/54	Sag T-418/08: Rettens dom af 12. april 2013 — OSA mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	31
2013/C 156/55	Sag T-419/08: Rettens dom af 12. april 2013 — LATGA-A mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	32

2013/C 156/56	Sag T-420/08: Rettens dom af 12. april 2013 — SAZAS mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	32
2013/C 156/57	Sag T-421/08: Rettens dom af 12. april 2013 — Performing Right Society mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	33
2013/C 156/58	Sag T-422/08: Rettens dom af 12. april 2013 — SACEM mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	33
2013/C 156/59	Sag T-425/08: Rettens dom af 12. april 2013 — KODA mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	34
2013/C 156/60	Sag T-428/08: Rettens dom af 12. april 2013 — STEF mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	35
2013/C 156/61	Sag T-432/08: Rettens dom af 12. april 2013 — AKM mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	35
2013/C 156/62	Sag T-433/08: Rettens dom af 12. april 2013 — SIAE mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	36
2013/C 156/63	Sag T-434/08: Rettens dom af 12. april 2013 — Tono mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)	36

2013/C 156/64	Sag T-442/08: Rettens dom af 12. april 2013 — CISAC mod Kommissionen (Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning) 37	37
2013/C 156/65	Sag T-451/08: Rettens dom af 12. april 2013 — Stim mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og viderespredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — artikel 151, stk. 4, EF — kulturel mangfoldighed) 37	37
2013/C 156/66	Forenede sager T-99/09 og T-308/09: Rettens dom af 19. april 2013 — Italien mod Kommissionen (EFRU — regionalt operationelt program 2000-2006 for Campaniaregionen — forordning (EF) nr. 1260/1999 — artikel 32, stk. 3, litra f) — beslutning om ikke at foretage mellemliggende betalinger, der vedrører det regionale operationelle program i forbindelse med håndtering og bortskaffelse af affald — overtrædelsesprocedure mod Italien) 37	37
2013/C 156/67	Sag T-347/10: Rettens dom af 19. april 2013 — Adelholzener Alpenquellen mod KHIM (form af en flaske med præget mønster) (EF-varemærker — ansøgning om tredimensionalt EF-varemærke — form af en flaske med præget mønster — registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ingen erklæring om omfanget af beskyttelsen — artikel 37, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 — tilsidesættelse af retten til forsvar — artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009) 38	38
2013/C 156/68	Sag T-383/10: Rettens dom af 17. april 2013 — Continental Bulldog Club Deutschland mod KHIM (CONTINENTAL) (EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket CONTINENTAL — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009) 38	38
2013/C 156/69	Sag T-51/11: Rettens dom af 19. april 2013 — Aecops mod Kommissionen (ESF — uddannelsesforanstaltninger — nedsættelse af den oprindeligt tildelte støtte — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — forældelse — retssikkerhed — ret til forsvar — rimelig frist — begrundelsespligt) 38	38
2013/C 156/70	Sag T-52/11: Rettens dom af 19. april 2013 — Aecops mod Kommissionen (ESF — uddannelsesforanstaltninger — nedsættelse af den oprindeligt tildelte støtte — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — forældelse — retssikkerhed — ret til forsvar — rimelig frist — begrundelsespligt) 39	39
2013/C 156/71	Sag T-53/11: Rettens dom af 19. april 2013 — Aecops mod Kommissionen (ESF — uddannelsesforanstaltninger — nedsættelse af den oprindeligt tildelte støtte — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — forældelse — retssikkerhed — ret til forsvar — rimelig frist — begrundelsespligt) 39	39
2013/C 156/72	Sag T-109/11: Rettens dom af 23. april 2013 — Apollo Tyres mod KHIM — Endurance Technologies (ENDURACE) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ENDURACE — ældre EF-figurmærke ENDURANCE — relative registreringshindringer — lighed mellem varer og tjenesteydelser — lighed mellem tegnene — delvis afslag på ansøgningen — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling) 40	40

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 156/73	Sag T-404/11: Rettens dom af 17. april 2013 — TCMFG mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn) 40	40
2013/C 156/74	Sag T-454/11: Rettens dom af 19. april 2013 — Luna mod KHIM — Asteris (Al bustan) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket Al bustan — det ældre nationale figurmærke ALBUSTAN — reel brug af det ældre varemærke — article 57, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009) 40	40
2013/C 156/75	Sag T-506/11: Rettens dom af 18. april 2013 — Peek & Cloppenburg mod KHIM — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Peek & Cloppenburg — ældre national handelsbetegnelse Peek & Cloppenburg — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009) ... 41	41
2013/C 156/76	Sag T-507/11: Rettens dom af 18. april 2013 — Peek & Cloppenburg mod KHIM — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Peek & Cloppenburg — ældre national handelsbetegnelse Peek & Cloppenburg — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009) ... 41	41
2013/C 156/77	Sag T-537/11: Rettens dom af 19. april 2013 — Hultafors Group mod KHIM — Società Italiana Calzature (Snickers) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Snickers — det ældre nationale ordmærke KICKERS — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)..... 42	42
2013/C 156/78	Sag T-66/10: Rettens kendelse af 9. april 2013 — Zuckerfabrik Jülich mod Kommissionen (Landbrug — sukker — produktionsafgifter — delvis annulation og erklæring om ugyldighed af forordning (EF) nr. 1193/2009 efter sagens anlæg — uforment at træffe afgørelse) 42	42
2013/C 156/79	Sag T-86/10: Rettens kendelse af 9. april 2013 — British Sugar mod Kommissionen (Landbrug — sukker — produktionsafgifter — delvis annulation og delvis ugyldighedserklæring af forordning (EF) nr. 1193/2009 efter søgsmålets anlæggelse — uforment at træffe afgørelse) 42	42
2013/C 156/80	Sag T-102/10: Rettens kendelse af 9. april 2013 — Südzucker m.fl. mod Kommissionen (Landbrug — sukker — produktionsafgifter — delvis annulation og erklæring om ugyldighed af forordning (EF) nr. 1193/2009 efter sagens anlæg — uforment at træffe afgørelse) 43	43
2013/C 156/81	Sag T-467/12: Rettens kendelse af 11. april 2013 — Tridium mod KHIM — q-bus Mediatektur (SEDONA FRAMEWORK) (EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelse — uforment at træffe afgørelse i sagen) 43	43
2013/C 156/82	Sag T-406/12 P: Appel iværksat den 21. marts 2013 af BG til prøvelse af dom afsagt af Personaleretten den 17. juli 2012 i sag F-54/11, BG mod Ombudsmanden 44	44
2013/C 156/83	Sag T-165/13: Sag anlagt den 20. marts 2013 — Talanton mod Kommissionen 44	44
2013/C 156/84	Sag T-166/13: Sag anlagt den 20. marts 2013 — Ben Ali mod Rådet 45	45
2013/C 156/85	Sag T-176/13: Sag anlagt den 22. marts 2013 — DTL Corporación mod KHIM — Vallejo Rosell (Generia) 46	46

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2013/C 156/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 147 af 25.5.2013

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 141 af 18.5.2013

EUT C 129 af 4.5.2013

EUT C 123 af 27.4.2013

EUT C 114 af 20.4.2013

EUT C 108 af 13.4.2013

EUT C 101 af 6.4.2013

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. marts 2013 — Bouygues SA og Bouygues Télécom SA mod Europa-Kommissionen m.fl. (sag C-399/10 P), Europa-Kommissionen og Den Franske Republik mod Bouygues SA m.fl. (sag C-401/10 P)

(Forenede sager C-399/10 P — C-401/10 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — finansielle foranstaltninger til fordel for France Télécom — forslag om et aktionærlån — offentlige erklæringer fremsat af et medlem af den franske regering — beslutning, hvorved støtten erklæres uforenelig med fællesmarkedet og ikke kræves tilbagesøgt — begrebet statsstøtte — begrebet økonomisk fordel — begrebet forpligtelse af statsmidler)

(2013/C 156/02)

Processprog: fransk

Parter

(Sag C-399/10 P)

Appellanter: Bouygues SA. og Bouygues Télécom SA (ved avocats C. Baldon, J. Blouet-Gaillard, J. Vogel, F. Sureau og D. Theophile)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, D. Grespan og S. Thomas, som befuldmægtigede), Den Franske Republik (ved G. de Bergues og J. Gstalter, som befuldmægtigede), France Télécom SA (først ved avocats S. Hautbourg, S. Quesson og L. Olza Moreno, dernæst ved avocats S. Hautbourg og S. Quesson) og Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom)

Intervenient til støtte for Den Franske Republik: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt U. Soltész)

(Sag C-401/10 P)

Appellant: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito, D. Grespan og S. Thomas, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Den Franske Republik (ved G. de Bergues og J. Gstalter, som befuldmægtigede), Bouygues SA og Bouygues Télécom SA (ved avocats C. Baldon, J. Blouet-Gaillard, J. Vogel, F. Sureau og D. Theophile), France Télécom SA (først ved avocats S. Hautbourg, S. Quesson og L. Olza Moreno, dernæst ved avocats S. Hautbourg og S. Quesson) og Association française des opérateurs de réseaux et services de télécommunications (AFORS Télécom)

Intervenient til støtte for Den Franske Republik: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt U. Soltész)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 21. maj 2010 (forenede sager T-425/04, T-444/04, T-450/04 og T-456/04), hvorved Retten annullerede artikel 1 i Kommissionens beslutning 2006/621/EF af 2. august 2004 om statsstøtte ydet af Frankrig til France Télécom (EUT L 257, s. 11) — erklæringer fremsat af et regeringsmedlem og aktionærlån kvalificeret som »støtte«.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 21. maj 2010, Frankrig m.fl. mod Kommissionen (forenede sager T-425/04, T-444/04, T-450/04 og T-456/04), ophæves.
- 2) De forenede sager T-425/04, T-444/04 og T-450/04 hjemvises til Retten med henblik på, at den træffer afgørelse vedrørende de anbringender og påstande, som er fremført for den, og som Domstolen ikke har taget stilling til.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 317 af 20.11.2010.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Irland(Sag C-85/11) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — beskatning — direktiv 2006/112/EF — artikel 9 og 11 — national lovgivning, hvorefter ikke-afgiftspligtige personer kan indgå i en gruppe personer, der kan betragtes som én enkelt momspligtig person)

(2013/C 156/03)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Irland (ved D. O'Hagan, som befuldmægtiget, bistået af G. Clohessy, SC, og N. Travers, BL)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek og T. Müller, som befuldmægtigede), Kongeriget Danmark (først ved C. Vang, derefter ved V. Pasternak Jørgensen, som befuldmægtigede), Republiken Finland (ved H. Leppo og S. Hartikainen, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved H. Walker, som befuldmægtiget, bistået af barrister M. Hall)

Sagens genstand

Traktatbrudssøgsmål — tilsidesættelse af artikel 9 og 11 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — national lovgivning der tillader, at ikke-afgiftspligtige personer indbefattes i en momsgruppe

Konklusion

1) Irland frifindes.

2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

3) Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Republiken Finland og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 14.5.2011.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. marts 2013 — RWE Vertrieb AG mod Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)(Sag C-92/11) ⁽¹⁾

(Direktiv 2003/55/EF — det indre marked for naturgas — direktiv 93/13/EØF — artikel 1, stk. 2, og artikel 3-5 — kontrakter indgået mellem erhvervsdrivende og forbrugere — almindelige vilkår — urimelige kontraktvilkår — den erhvervsdrivendes ensidige ændring af prisen for tjenesteydelsen — henvisning til en bindende ordning, der er udformet for en anden kategori af forbrugere — anvendeligheden af direktiv 93/13/EØF — forpligtelse til en klar, forståelig og gennemsigtig affattelse)

(2013/C 156/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: RWE Vertrieb AG

Sagsøgt: Verbraucherzentrale Nordrhein-Westfalen eV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 1, stk. 2, i forbindelse med nr. 1), litra j), og nr. 2), litra b), andet punktum, i bilaget samt artikel 3 og 5 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29) — fortolkning af artikel 3, stk. 3, i forbindelse med bilag A, litra b) og c), til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF (EFT L 176, s. 57) — vilkår hvorefter en erhvervsdrivende ensidigt kan foretage prisændringer i kontrakter ved henvisning til en bindende ordning, der er udformet for en anden kategori af forbrugere — anvendeligheden af direktiv 93/13/EF — krav forbundet med en forpligtelse til en klar, forståelig og gennemsigtig affattelse

Konklusion

1) Artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at nævnte direktiv finder anvendelse på de vilkår i almindelige betingelser, som er integreret i kontrakter indgået mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, der gengiver en regel i den relevante nationale ret, der finder anvendelse på en anden type kontrakter, og som ikke er underkastet de omhandlede nationale retsforskrifter.

2) Artikel 3 og 5 i direktiv 93/13, sammenholdt med artikel 3, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og

om ophævelse af direktiv 98/30/EF, skal fortolkes således, at det ved bedømmelsen af, om et standardiseret kontraktvilkår, hvorved forsyningsselskabet forbeholder sig ret til at ændre omkostningerne i forbindelse med gasleverancer, opfylder de krav om god tro, jævnbyrdighed og gennemsigtighed, der er fastsat i disse bestemmelser, eller ej, er af væsentlig betydning,

— om begrundelsen og retningslinjerne for svingninger i disse omkostninger er klart beskrevet i kontrakten, så forbrugerne på grundlag af klare og forståelige kriterier kan forudse eventuelle ændringer af disse omkostninger. Der kan i princippet ikke kompenseres for en mangel på oplysninger herom forinden kontraktens indgåelse ved den omstændighed alene, at forbrugerne i kontraktens løbetid informeres om ændringer af omkostningerne med et rimeligt varsel og om deres ret til at opsiges kontrakten, hvis de ikke ønsker at acceptere denne ændring, og

— om den opsigelsesbeføjelse, som forbrugeren er blevet tillagt, i det konkrete tilfælde reelt kan udøves.

Det tilkommer den forelæggende ret at foretage denne bedømmelse i lyset af alle de faktiske omstændigheder i det konkrete tilfælde, herunder alle de vilkår, der er i almindelige betingelser i de forbrugerkontrakter, som det omtvistede vilkår indgår i.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 16.7.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. marts 2013 — Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége mod Oskar Shomodi (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — Ungarn)

(Sag C-254/11) ⁽¹⁾

(Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser — forordning (EF) nr. 1931/2006 — forordning (EF) nr. 562/2006 — opholdets maksimale varighed — regler for beregningen)

(2013/C 156/05)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőrkapitányság Záhony Határrendészeti Kirendeltsége

Sagsøgt: Oskar Shomodi

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága — fortolkning af artikel 2, litra a), artikel 3, stk. 3, og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets

forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengen-konventionen (EUT L 405, s. 1), samt af de øvrige relevante bestemmelser i Schengenaftalen — afslag på en ansøgning om indrejse på en medlemsstats område fremsat af en statsborger i et tredjeland inden for rammerne af ordningen om lokal grænsetrafik under henvisning til, at den samlede varighed af de individuelle ophold, som den pågældende har haft i den berørte medlemsstat i de seks måneder, der ligger forud for den omtvistede ansøgning om indrejse, har overskredet den tilladte maksimale varighed af ophold under ordningen om lokal grænsetrafik

Konklusion

1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1931/2006 af 20. december 2006 om fastsættelse af regler for lokal grænsetrafik ved medlemsstaternes ydre landgrænser og om ændring af Schengenkonventionen skal fortolkes således, at indehaveren af en tilladelse til lokal grænsetrafik, som er meddelt denne i medfør af den særlige ordning for lokal grænsetrafik, der er oprettet ved den nævnte forordning, inden for de grænser, som er fastsat i forordningen og den bilaterale aftale, der er indgået til gennemførelse heraf mellem det tredjeland, hvor den pågældende er statsborger, og nabomedlemsstaten, skal kunne dels færdes frit i grænseområdet i tre måneder, hvis den pågældendes ophold dér ikke afbrydes, dels opnå en ny ret til ophold i tre måneder efter hver afbrydelse af sit ophold.

2) Artikel 5 i forordning nr. 1931/2006 skal fortolkes således, at der foreligger en afbrydelse af opholdet som omhandlet i denne artikel ved passage af grænsen mellem grænsemedlemsstaten og det tredjeland, hvor indehaveren af tilladelsen til lokal grænsetrafik har sin bopæl, i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i tilladelsen, uanset hvor hyppigt grænsen passeres, også selv om det måtte ske flere gange om dagen.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 6.8.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. april 2013 — Peter Sweetman m.fl. mod An Bord Pleanála (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court — Irland)

(Sag C-258/11) ⁽¹⁾

(Miljø — direktiv 92/43/EØF — artikel 6 — bevaring af naturtyper — særlige bevaringsområder — vurdering af en plans eller et projekts virkninger på en beskyttet lokalitet — kriterier, der skal anvendes ved vurderingen af sandsynligheden for, at en bestemt plan eller et bestemt projekt vil skade den pågældende lokalitets integritet — lokaliteten Lough Corrib — projekt for omfartsvej N6 ved byen Galway)

(2013/C 156/06)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Peter Sweetman, Ireland, Attorney General og Minister for the Environment, Heritage and Local Government

Sagsøgt: An Bord Pleanála

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Supreme Court — fortolkning af artikel 6, stk. 3 og 4, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206, s. 7) — vurdering af en plan eller et projekts virkninger på en beskyttet lokalitet — kriterier der skal anvendes ved vurderingen af sandsynligheden for, om en bestemt plan eller et bestemt projekt vil skade den pågældende lokalitets integritet — følgerne af forsigtighedsprincippet anvendelse — anlæg af en vej, hvis linjeføring gennemløber et område foreslået som særligt bevaringsværdigt

Konklusion

Artikel 6, stk. 3, i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter skal fortolkes således, at en plan eller et projekt, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendig for en lokalitets forvaltning, skader denne lokalitets integritet, hvis denne plan eller dette projekt vil kunne forhindre en varig opretholdelse af de grundlæggende kendetegn ved den berørte lokalitet, der er knyttet til tilstedeværelsen af en prioriteret naturtype, hvis bevaring har ligget til grund for udpegelsen af lokaliteten med henblik på optagelse på listen over lokaliteter af fællesskabsbetydning som omhandlet i dette direktiv. Forsigtighedsprincippet finder anvendelse ved en sådan vurdering.

(¹) EUT C 226 af 30.7.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. april 2013 — The Queen på begæring af David Edwards og Lilian Pallikaropoulos mod Environment Agency, First Secretary of State og Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-260/11) (¹)

(Miljø — Århuskonventionen — direktiv 85/337/EØF — direktiv 2003/35/EF — artikel 10a — direktiv 96/61/EF — artikel 15a — adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet — begrebet »ikke uoverkommeligt dyre« retslige procedurer)

(2013/C 156/07)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: David Edwards, Lilian Pallikaropoulos og Regina

Sagsøgte: Environment Agency, First Secretary of State og Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Supreme Court of the United Kingdom — fortolkning af artikel 10a i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse — erklæring fra Kommissionen (EUT L 156, s. 17) — fortolkning af artikel 15a i Rådets Direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, som ændret ved direktiv 2003/35 — fortolkning af artikel 9, stk. 4, i Aarhuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet indgået på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets afgørelse af 17. februar 2005 (EUT L 124, s. 1) — situation, hvor den tabende part pålægges at betale sagens omkostninger — begrebet en »ikke uoverkommeligt dyr« retssag

Konklusion

Det krav om, at en retslig procedure ikke må være uoverkommeligt dyr, som er fastsat i artikel 10a, stk. 5, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet og artikel 15a, stk. 5, i Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 indebærer, at personer, der er omfattet af disse bestemmelser, ikke må forhindres i at anlægge en retssag eller fortsætte retsforhandling, der falder inden for anvendelsesområdet for disse artikler, som følge af den økonomiske byrde, der følger deraf.

Når en national ret skal træffe afgørelse om pålæggelse af sagsomkostninger i forhold til en borger, som i sin egenskab af sagsøger har tabt en miljøsag, eller mere generelt, når den, således som det kan være tilfældet for retter i Det Forenede Kongerige, på et tidligere stadium i sagen skal træffe afgørelse om en eventuel begrænsning af de sagsomkostninger, som den tabende part skal bære, må den sikre

sig overholdelsen af dette krav ved at tage hensyn til såvel interesserne hos den person, der ønsker at forsvare sine rettigheder, som til den almene interesse i miljøbeskyttelsen.

I forbindelse med denne bedømmelse kan den nationale ret ikke udelukkende støtte sig på den berørte parts økonomiske situation, men må ligeledes foretage en objektiv bedømmelse af omkostningsbeløbets størrelse. Den kan endvidere tage hensyn til de omhandlede parter situation, om sagsøgeren har rimelig udsigt til at få medhold, sagens betydning for sagsøgeren og for miljøbeskyttelsen, det gældende retsgrundlags og procedures kompleksitet og den eventuelt dumdristige karakter af søgsmålet på dets forskellige stadier samt til, om der foreligger en national retshjælpsordning eller en beskyttelsesordning vedrørende sagsomkostninger.

Den omstændighed, at den berørte part ikke i praksis er blevet afholdt fra at anlægge sit søgsmål, er til gengæld ikke i sig selv tilstrækkelig til at fastslå, at proceduren ikke er uoverkommeligt dyr for den pågældende.

Endelig kan denne bedømmelse ikke foretages ved at anvende kriterier, der er forskellige, alt efter om den foretages i første instans, i en appel eller i en anden appel.

(¹) EUT C 226 af 30.7.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 11. april 2013 — HK Danmark som mandatar for Jette Ring mod Dansk almenyttigt Boligselskab (sag C-335/11), og HK Danmark som mandatar for Lone Skouboe Werge mod Dansk Arbejdsgiverforening som mandatar for Pro Display A/S under konkurs (sag C-337/11) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sø- og Handelsretten — Danmark)

(Forenede sager C-335/11 og C-337/11) (¹)

(Socialpolitik — De Forenede Nationers konvention om rettigheder for personer med handicap — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 1, 2 og 5 — forskellig behandling på grund af handicap — opsigelse — spørgsmålet, om der foreligger et handicap — lønmodtagers fravær som følge af den pågældendes handicap — forpligtelse til at foretage tilpasninger — deltidsarbejde — opsigelsesvarslets længde)

(2013/C 156/08)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Sø- og Handelsretten

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: HK Danmark som mandatar for Jette Ring (sag C-335/11) og HK Danmark, som mandatar for Lone Skouboe Werge (sag C-337/11)

Sagsøgte: Dansk almenyttigt Boligselskab DAB (sag C-335/11) og Dansk Arbejdsgiverforening som mandatar for Pro Display A/S under konkurs (sag C-337/11)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Sø- og Handelsretten — fortolkning af artikel 1, 2 og 5 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16) og af Domstolens dom i sag C-13/05, Chacón Navas — forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap — national lovgivning, hvorefter arbejdsgiveren har ret til at opsiges en medarbejder, som inden for et tidsrum af 12 på hinanden følgende måneder har oppebåret løn under sygdom i alt 120 dage — begrebet handicap — personer, som har en varig funktionsnedsættelse, som ikke afføder behov for særlige hjælpemidler og som alene består i, at den pågældende ikke er i stand til at arbejde på fuld tid — rimelige tilpasninger til fordel for handicappede

Konklusion

- 1) Begrebet »handicap« i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at det omfatter en tilstand, der er forårsaget af en lægeligt diagnosticeret helbredelig eller uhelbredelig sygdom, når denne sygdom medfører en begrænsning som følge af bl.a. fysiske, mentale eller psykiske skader, som i samspil med forskellige barrierer kan hindre den berørte person i fuldt og effektivt at deltage i arbejdslivet på lige fod med andre arbejdstagere, og denne begrænsning er af lang varighed. Karakteren af de foranstaltninger, som arbejdsgiveren skal træffe, er ikke afgørende for, om en persons helbredstilstand skal anses for omfattet af dette begreb.
- 2) Artikel 5 i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at en nedsættelse af arbejdstiden kan udgøre en af de tilpasningsforanstaltninger, der er omfattet af denne artikel. Det tilkommer den nationale ret at vurdere, om en nedsættelse af arbejdstiden, under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagerne, som en tilpasningsforanstaltning udgør en uforholdsmæssig stor byrde for arbejdsgiveren.
- 3) Direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter en arbejdsgiver kan opsiges en handicappet arbejdstager med et forkortet varsel, hvis den pågældende har oppebåret løn under sygdom i i alt 120 dage inden for 12 på hinanden følgende måneder, når sygefraværet er en følge af, at arbejdsgiveren har undladt at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger i overensstemmelse med den forpligtelse til at foretage tilpasninger i rimeligt omfang, der er fastsat i dette direktivs artikel 5.
- 4) Direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at det er til hinder for en national bestemmelse, hvorefter en arbejdsgiver kan opsiges en handicappet arbejdstager med et forkortet varsel, hvis den pågældende har oppebåret løn under sygdom i i alt 120 dage inden for 12 på hinanden følgende måneder, når sygefraværet er en følge af arbejdstagerens handicap, medmindre denne bestemmelse forfølger et legitimt mål og ikke går ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at vurdere.

(¹) EUT C 269 af 10.9.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. marts 2013 — Belgacom SA, Mobistar SA og KPN Group Belgium SA mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle — Belgien)

(Sag C-375/11) ⁽¹⁾

(Telekommunikationstjenester — direktiv 2002/20/EF — artikel 3 og 12-14 — brugsrettigheder til radiofrekvenser — afgifter for brugsrettigheder til radiofrekvenser — engangsafgift for tildeling og forlængelse af brugsrettigheder til radiofrekvenser — beregningsmetode — ændring af eksisterende rettigheder)

(2013/C 156/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Belgacom SA, Mobistar SA og KPN Group Belgium SA

Sagsøgt: État belge

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour constitutionnelle — fortolkning af artikel 3, 12 og 13 samt artikel 14, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) (EFT L 108, s. 21) — national lovgivning, der pålægger operatører, som har individuelle brugsrettigheder til mobiltelefonifrekvenser, en engangsafgift i forbindelse med tilladelser til på deres område at oprette og drive et mobiltelefoninet for en periode på 15 år — forlængelse af operatørernes individuelle rettigheder — pligt for operatører, der ønsker at erhverve nye rettigheder, til at betale en engangsafgift, der fastsættes ved auktion, ud over de årlige afgifter — lovlighed

Konklusion

1) Artikel 12 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet) skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat pålægger mobiltelefonioperatører, som har brugsrettigheder til radiofrekvenser, en engangsafgift, som skal betales såvel for nye erhvervelser af brugsrettigheder til radiofrekvenser som for forlængelse af disse rettigheder, og som pålægges i tillæg ikke alene til en årlig afgift for tilrådighedsstillelse af frekvenserne, som tilsigter at fremme en optimal udnyttelse af ressourcerne, men ligeledes i tillæg til en afgift, der dækker udgifterne til forvaltning af tilladelser, med det forbehold, at disse afgifter faktisk forfølger det formål at sikre en optimal udnyttelse af de ressourcer, som radiofrekvenserne udgør, at de er objektivt begrundede, transparente, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede efter det tilsigtede formål og tager hensyn til målene i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles

rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Med samme forbehold kan fastsættelsen af størrelsen af en engangsafgift for brugsrettigheder til radiofrekvenser baseret enten på den oprindelige engangsafgift for bevilling beregnet på grundlag af antallet af frekvenser og måneder, som brugsrettighederne til frekvenserne vedrører, eller på beløb fremkommet ved auktioner udgøre en passende metode til fastsættelse af værdien af radiofrekvenserne.

2) Artikel 14, stk. 1, i direktiv 2002/20 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en medlemsstat pålægger en mobiltelefonioperatør en afgift som den i hovedsagen omhandlede, med det forbehold, at denne ændring er objektivt begrundet, gennemført på en forholdsmæssigt afpasset måde og forudgående er meddelt alle berørte parter, således at de har haft mulighed for at fremføre deres synspunkter, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve i lyset af omstændighederne i hovedsagen.

3) Artikel 14, stk. 2, i direktiv 2002/20 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en medlemsstat pålægger en mobiltelefonioperatør en afgift som den i hovedsagen omhandlede.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. april 2013 — Blanka Soukupová mod Ministerstvo zemědělství (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-401/11) ⁽¹⁾

(Landbrug — EUGFL — forordning (EF) nr. 1257/1999 — støtte til udvikling af landdistrikterne — støtte til førtidspensionering — overdrager, der er mindst 55 år, men endnu ikke har nået den normale pensionsalder ved overdragelsen — begrebet »normal pensionsalder« — national lovgivning, der fastsætter en pensionsalder, der afhænger af køn og for så vidt angår kvinder antallet af opfostrede børn — de almindelige principper om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling)

(2013/C 156/10)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Blanka Soukupová

Sagsøgt: Ministerstvo zemědělství

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Nejvyšší správní soud — fortolkning af artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger (EFT L 160, s. 80) samt de almindelige principper om ligebehandling og ikke-diskriminering — støtte til førtidspensionering i landbruget, som kan ydes til en overdrager, der er mindst 55 år, men som ikke har nået den normale pensionsalder på tidspunktet for overdragelsen — begrebet »normal pensionsalder« — national lovgivning, der fastsætter en pensionsalder, der er forskellig afhængig af køn, og for kvinder af antallet af opfostrede børn

Konklusion

Det er ikke foreneligt med EU-retten og de almindelige EU-retlige principper om ligebehandling og forbud mod forskelsbehandling, at »den normale pensionsalder« som omhandlet i artikel 11, stk. 1, andet led, i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 af 17. maj 1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) og om ændring og ophævelse af visse forordninger i henhold til bestemmelserne i den berørte medlemsstats nationale alderspensionsordning om den alder, der kræves for at erhverve ret til alderspension, fastsættes forskelligt afhængig af det køn, som ansøgeren om støtte til førtidspensionering inden for landbruget har, og for så vidt angår kvindelige ansøgere afhængig af det antal børn, den pågældende har opfostret.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 22.10.2011.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 21. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Buczek Automotive sp. z o.o. og Republikken Polen

(Sag C-405/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — strukturlægning af den polske stålindustri — begrebet statsstøtte — inddrivelse af offentlig gæld — betegnelse af manglende begæring om, at debitorvirksomheden erklæres konkurs, som statsstøtte — kriteriet om den private kreditor — fordeling af bevisbyrden — grænser for domstolsprøvelsen)

(2013/C 156/11)

Processprog: polsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved A. Stobiecka-Kuik og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Buczek Automotive sp. z o.o. (ved radca prawny J. Jurczyk) og Republikken Polen (ved M. Krasnodębska-Tomkiel, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 17. maj 2011 i sag T-1/08, Buczek Automotive mod Kommissionen, hvorved Retten delvist annullerede Kommissionens beslutning 2008/344/EF af 23. oktober 2007 om Polens statsstøtte C 23/06 (ex NN 35/06) til stålproducenten Technologie Buczek Group (EUT 2008 L 116, s. 26) — manglende begæring om, at debitorvirksomheden blev erklæret konkurs, kvalificeret som statsstøtte — retlig fejl ved bedømmelsen af Kommissionens anvendelse af kriteriet om den hypotetiske private fordringshaver samt ved fordelingen af bevisbyrden

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.
- 3) Republikken Polen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 22.10.2011.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. april 2013 — F.P. Jeltens, M.A. Peeters og J.G.J. Arnold mod Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene)

(Sag C-443/11) ⁽¹⁾

(Social sikring af vandrende arbejdstagere — artikel 45 TEUF — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 71 — helt arbejdsløs atypisk grænsearbejder, der har opretholdt personlige og faglige bånd til den medlemsstat, hvor han havde sin seneste beskæftigelse — forordning (EF) nr. 883/2004 — artikel 65 — ret til ydelser i bopælsmedlemsstaten — afslag på udbetaling anfægtet af den medlemsstat, hvor den pågældende havde sin seneste beskæftigelse — lovlighed — relevansen af Domstolens dom af 12. juni 1986, Miethe (sag 1/85) — overgangsbestemmelser — artikel 87, stk. 8 — begrebet »situationen ikke ændret«)

(2013/C 156/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: F.P. Jeltens, M.A. Peeters og J.G.J. Arnold

Sagsøgt: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank Amsterdam — fortolkning af artikel 45 TEUF, artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 468), artikel 71 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (EFT L 149, s. 2) og artikel 65 og 87, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166, s. 1) — helt arbejdsløse grænsearbejdere — ret til ydelser fra bopælsmedlemsstaten — arbejdstager der har opretholdt personlige og familiemæssige bånd til den medlemsstat, hvor han havde sit sidste arbejde, og som der har de største chancer for at på ny at blive integreret i arbejdsprocessen — medlemsstat, der i henhold til sin nationale lovgivning nægter at tildele arbejdstageren arbejdsløshedsydelse med den ene begrundelse, at han har bopæl på en anden medlemsstats område

Konklusion

- 1) Efter ikrafttrædelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 988/2009 af 16. september 2009, skal bestemmelserne i denne forordnings artikel 65 ikke fortolkes i lyset af Domstolens dom af 12. juni 1986, Miethe (sag 1/85). For så vidt angår en fuldtidsledig grænsearbejder, der har opretholdt en personlig og faglig tilknytning til den medlemsstat, hvor han senest har haft beskæftigelse, således at han i denne stat har større chancer for på ny at opnå beskæftigelse, skal nævnte artikel 65 forstås således, at den gør det muligt for en sådan arbejdstager som et supplerende skridt at stille sig til rådighed for arbejdsformidlingen i denne stat ikke med henblik på dér at modtage arbejdsløshedsydelse, men alene for at modtage bistand i forbindelse med genindslusning.
- 2) Bestemmelserne om arbejdskraftens frie bevægelighed, der især fremgår af artikel 45 TEUF, skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at den medlemsstat, hvor den pågældende senest har haft beskæftigelse, i henhold til sin nationale ret afslår at tilkende en fuldtidsledig grænsearbejder, som i denne medlemsstat har størst chance for på ny at opnå beskæftigelse, retten til arbejdsløshedsydelse med den begrundelse, at arbejdstageren ikke er bosat på dens område, for så vidt som den lovgivning, der i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 65 i forordning nr. 883/2004, som ændret ved forordning nr. 988/2009, finder anvendelse, er bopælsmedlemsstatens.
- 3) Bestemmelserne i artikel 87, stk. 8, i forordning nr. 883/2004, som ændret ved forordning nr. 988/2009, skal anvendes på fuldtidsledige grænsearbejdere, som, henset til den tilknytning, de har opretholdt til den medlemsstat, hvor de senest har haft beskæftigelse, fra denne modtager arbejdsløshedsydelse efter lovgivningen i denne medlemsstat i henhold til artikel 71 i Rådets forordning

(EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 592/2008 af 17. juni 2008.

Begrebet »situationen ikke ændret« som omhandlet i artikel 87, stk. 8, i forordning nr. 883/2004, som ændret ved forordning nr. 988/2009, skal vurderes under hensyn til den nationale lovgivning på området for social sikring. Det tilkommer den nationale ret at undersøge, om arbejdstagere såsom M.A. Peeters og J.G.J. Arnold opfylder betingelserne i denne lovgivning for at kunne stille krav om genoplivning af udbetalingen af de arbejdsløshedsydelse, der i henhold til artikel 71 i forordning nr. 1408/71, som ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, som ændret ved forordning nr. 592/2008, var blevet udbetalt til dem efter den nævnte nationale lovgivning.

(¹) EUT C 355 af 3.12.2011.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. april 2013 — Novartis Pharma GmbH mod Apozyt GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-535/11) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EF) nr. 726/2004 EF — humanmedicinske lægemidler — procedure for godkendelse — krav om tilladelse — begrebet lægemidler, der er »udviklet« ved hjælp af bestemte bioteknologiske fremgangsmåder, som fremgår af punkt 1 i bilaget til denne forordning — ompakningsproces — injektionsvæske, som markedsføres i hætteglas til én anvendelse, der indeholder en større mængde terapeutisk væske end den, som faktisk anvendes i medicinsk behandling — indholdet af sådanne hætteglas, der efter lægerecept delvis fyldes i sprøjter svarende til de foreskrevne doser, uden ændring af lægemidlet)

(2013/C 156/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Novartis Pharma GmbH

Sagsøgt: Apozyt GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landgericht Hamburg — fortolkning af bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur (EUT L 136, s. 1) — rækkevidden af begrebet »udviklet« (»issu de« i den franske version) i punkt 1 i nævnte bilag — eventuel indbefatning af omhældning af et flydende medikament fra den oprindelige beholder til brugsklare sprøjter

Konklusion

Virksomhed som den i hovedsagen omhandlede — for så vidt som den ikke medfører en ændring af det pågældende lægemiddel og kun udføres på grundlag af individuelle recepter, der foreskriver sådanne processer, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve — kræver ikke opnåelse af en markedsføringstilladelse i henhold til artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur, men er under alle omstændigheder fortsat reguleret af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/84/EU af 15. december 2010.

⁽¹⁾ EUT C 13 af 14.1.2012.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 21. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-613/11) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — statsstøtte — Den Italienske Republiks støtte til rederisektoren på Sardinien — Kommissionens beslutning 2008/92/EF, hvorved denne støtte erklæres uforenelig med fællesmarkedet, og som indeholder pålæg om tilbagesøgning af støtten hos modtagerne — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2013/C 156/14)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og D. Grespan, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato S. Fiorentino)

Sagens genstand

Traktatbrud — statsstøtte — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af alle de bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme artikel 2 og 5 i Kommissionens beslutning

2008/92/EF af 10. juli 2007 om en italiensk ordning om statsstøtte til rederisektoren på Sardinien — krav om en omgående og effektiv gennemførelse af Kommissionens afgørelser — utilstrækkelig karakter af proceduren for tilbagesøgning af den omhandlede ulovlige støtte

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 og 5 i Kommissionens beslutning 2008/92/EF af 10. juli 2007 om en italiensk ordning om statsstøtte til rederisektoren på Sardinien, idet den ikke inden for de fastsatte frister har truffet alle de foranstaltninger, som er nødvendige for hos modtagerne at tilbagesøge den statsstøtte, som er erklæret ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet i nævnte beslutnings artikel 1.
- 2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 4.2.2012.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 11. april 2013 — Karl Berger mod Freistaat Bayern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht München I — Tyskland)

(Sag C-636/11) ⁽¹⁾

(Forordning (EF) nr. 178/2002 — forbrugerbeskyttelse — fødevarer sikkerhed — information af offentligheden — markedsføring af en fødevarer, der er uegnet til menneskeføde, men som ikke udgør en sundhedsrisiko)

(2013/C 156/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht München I

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Karl Berger

Sagsøgt: Freistaat Bayern

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landgericht München I — fortolkning af artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (EFT L 31, s. 1) — tidsmæssigt anvendelsesområde — national lovgivning, hvorefter information af offentligheden er tilladt, når en afskyvækkende fødevarer, som ikke er sundhedsskadelig, men som er uegnet til konsum, bringes i omsætning

Konklusion

Artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed skal fortolkes således, at den ikke kan være til hinder for en national lovgivning, hvorefter information af offentligheden kan foretages ved angivelse af fødevarer betegnelsen og den fødevarer virksomhed, i hvis navn eller firmanavn fødevarer blev fremstillet, behandlet eller bragt i omsætning, når en sådan fødevarer, selv om den ikke er sundhedsskadelig, er uegnet til menneskeføde. Nævnte forordnings artikel 17, stk. 2, andet afsnit, skal fortolkes således, at de nationale myndigheder under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede kan udsende en sådan information til offentligheden under iagttagelse af kravene i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarer lovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes.

⁽¹⁾ EUT C 98 af 31.3.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 11. april 2013 — Land Berlin mod Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok og Hedda Brown (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-645/11) ⁽¹⁾

(Forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 1, stk. 1, og artikel 6, nr. 1 — begrebet »det civil- og handelsretlige område« — uretmæssig udbetaling foretaget af en statslig myndighed — påstand om tilbagebetaling af denne udbetaling under en retssag — bestemmelse af værneting ved konneksitet — snæver forbindelse mellem krav — søgsøgt med bopæl i et tredjeland)

(2013/C 156/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Land Berlin

Sagsøgte: Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok og Hedda Brown

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesgerichtshof — fortolkning af artikel 1, stk. 1, og artikel 6, nr. 1), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse

af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1) — begrebet »civil- og handelsretlige område« — spørgsmålet om en sag om tilbagesøgning er omfattet heraf, når den vedrører et offentligt organs uretmæssige udbetaling inden for rammerne af en administrativ procedure angående erstatning for et tab forårsaget af det nazistiske regime

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at begrebet »det civil- og handelsretlige område« omfatter et sagsanlæg om tilbagesøgning af uretmæssigt udbetalte beløb i det tilfælde, hvor et offentligt organ af en myndighed, der er oprettet ved en lov, som skal sikre erstatning for de af et totalitært regime udøvede forfølgelser, er blevet pålagt at udbetale en del af provenuet fra en aftale om grundsalg som erstatning til en skadelidt, men i stedet ved en fejltagelse har overført hele købesummen til denne og derefter anlægger sag med påstand om tilbagebetaling af det uretmæssigt udbetalte beløb.
- 2) Artikel 6, nr. 1), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at der består en snæver forbindelse, som omhandlet i denne bestemmelse, mellem de krav, der fremsættes over for flere sagsøgte, som har bopæl på andre medlemsstatsers område, i det tilfælde, hvor disse sidstnævnte under omstændigheder som dem, der foreligger i hovedsagen, fremsætter yderligere krav på skadesløsholdelse, hvorom det er nødvendigt at træffe samlet afgørelse.
- 3) Artikel 6, nr. 1), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at den ikke kan finde anvendelse på sagsøgte, som ikke har bopæl på en medlemsstats område, når disse indstævnes inden for rammerne af et sagsanlæg mod flere sagsøgte, iblandt hvilke der også er personer, der har bopæl i Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ EUT C 80 af 17.3.2012.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. april 2013 — Mindo Srl mod Kommissionen

(Sag C-652/11 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — kartel — det italienske marked for køb og første forarbejdning af råtabak — den solidarisk ansvarlige meddebitors betaling af bøden — søgsmålsinteresse — bevisbyrde)

(2013/C 156/17)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Mindo Srl (ved avvocati G. Mastrantonio, C. Osti og A. Prastaro)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved N. Khan og L. Malferrari, som befuldmægtigede, bistået af avvocati F. Ruggeri Laderchi og R. Nazzini)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 5. oktober 2011 i sag T-19/06, Mindo mod Kommissionen, hvorved Retten fastslog, at det var uforholdsmæssigt at træffe afgørelse om påstanden om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2005) 4012 endelig af 20. oktober 2005, vedrørende en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 (sag COMP/C.38.281/B.2 — Rådobak — Italien), vedrørende et kartel om prisfastsættelse for betaling af producenter og andre mellemlid og fordelingen af leverandører på det italienske marked for rådobak, samt annullation eller nedsættelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren — sagsøgeren genstand for en verserende insolvensprocedure — den retlige interesse bortfaldet

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 5. oktober 2011, Mindo mod Kommissionen (sag T-19/06), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EUT C 49 af 18.2.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. marts 2013 — Skatteverket mod PFC Clinic AB (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta förvaltningsdomstolen — Sverige)

(Sag C-91/12) (¹)

(Moms — direktiv 2006/112/EF — afgiftsfritagelser — artikel 132, stk. 1, litra b) og c) — hospitalsbehandling og pleje samt transaktioner i nær tilknytning hertil — behandling af personer som et led i udøvelse af lægegering og dertil knyttede erhverv — ydelser bestående i udførelsen af kirurgiske foranstaltninger og kosmetiske behandlinger — indgreb af ren kosmetisk karakter alene på foranledning af patientens ønske)

(2013/C 156/18)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Skatteverket

Sagsøgt: PFC Clinic AB

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Högsta förvaltningsdomstolen — fortolkning af artikel 132, stk. 1, litra b) og c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — fritagelser for pleje og behandling — fradrag af indgående moms — levering af plastikkirurgiske tjenesteydelser af kosmetisk og rekonstruerende karakter — spørgsmålet, om der skal tages hensyn til formålet med operationen eller behandlingen

Konklusion

Artikel 132, stk. 1, litra b) og c), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at:

- ydelser som de i hovedsagen omhandlede, der består i plastiske operationer og kosmetiske behandlinger, er omfattet af begreberne »pleje« eller »behandling af personer« i stk. 1, litra b) og c), når disse ydelser har til formål at diagnosticere, behandle eller helbrede sygdomme eller anomalier og at beskytte, fastholde eller reetablere en persons sundhedstilstand
- den rent subjektive opfattelse hos den person, der underkaster sig plastikkirurgi, vedrørende dette indgreb ikke i sig selv er afgørende for vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt indgrebet har et terapeutisk formål
- det forhold, at ydelser som de i hovedsagen omhandlede leveres eller udføres af autoriseret plejepersonale, eller at formålet med sådanne ydelser afgøres af en sådan autoriseret person, har betydning for vurderingen af spørgsmålet om, hvorvidt indgreb som de i hovedsagen omhandlede er omfattet af begreberne »pleje« og »behandling af personer«, jf. henholdsvis artikel 132, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112 og dette direktivs artikel 132, stk. 1, litra c)
- der med henblik på vurderingen af, om ydelser som de i hovedsagen omhandlede er merværdiafgiftsfritaget i henhold til artikel 132, stk. 1, litra b) eller c), i direktiv 2006/112 skal tages hensyn til alle kravene i stk. 1, litra b) eller c), samt andre relevante bestemmelser i dette direktivs afsnit XI, kapitel 1 og 2, såsom artikel 131, 133 og 134 heri, for så vidt angår nævnte direktivs artikel 132, stk. 1, litra b).

(¹) EUT C 118 af 21.4.2012.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 21. marts 2013 — Magdeburger Mühlenwerke GmbH mod Finanzamt Magdeburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt — Tyskland)

(Sag C-129/12) ⁽¹⁾

(Regionalstøtteordning — investeringer i forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter — Kommissionens beslutning — uforenelighed med det indre marked — ophævelse af den uforenelige støtte — det tidspunkt, hvor støtten er ydet — princippet om beskyttelse af den berettigede forventning)

(2013/C 156/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Magdeburger Mühlenwerke GmbH

Sagsøgt: Finanzamt Magdeburg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht des Landes Sachsen-Anhalt — fortolkning af Kommissionens beslutning 1999/183/EF af 20. maj 1998 om statsstøtte til forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, som påtænkes ydet i Tyskland på grundlag af eksisterende regionale støtteordninger (EFT L 60, s. 61) — Tysklands forpligtelse til at ophæve de eksisterende støtteordninger, der ikke var i overensstemmelse med de rammebestemmelser, som Kommissionen havde foreslået i sin meddelelse vedrørende sådan støtte — tidsmæssig rækkevidde af en sådan forpligtelse — mulighed for den pågældende medlemsstat at undlade at ophæve den pågældende støtte inden udløbet af fristen for gennemførelse af beslutningen og inden offentliggørelsen af, at medlemsstaten havde til hensigt ophæve støtte til sådanne investeringer, når den pågældende investering var sket efter gennemførelsen af beslutningen

Konklusion

Artikel 2 i Kommissionens beslutning 1999/183/EF af 20. maj 1998 om statsstøtte til forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter, som påtænkes ydet i Tyskland på grundlag af eksisterende regionale støtteordninger, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at der bliver ydet støtte til investeringer vedrørende møllerier, når den bindende investeringsbeslutning er blevet truffet inden udløbet af den frist, der er indrømmet Forbundsrepublikken Tyskland til at efterkomme denne beslutning, eller inden offentliggørelsen i Bundessteuerblatt af de foranstaltninger, der træffes i den henseende, selv om leveringen af investeringsgodet samt fastsættelse og udbetaling af støtten først skete efter, at denne frist var udløbet, eller efter denne offentliggørelse, hvis det tidspunkt, hvor et investeringstilskud anses for at være ydet, først ligger efter udløbet af den nævnte frist. Det tilkommer den forelæggende ret at fastsætte det tidspunkt, hvor et

investeringstilskud som det i hovedsagen omhandlede skal anses for at være ydet, idet samtlige betingelser for at opnå den pågældende støtte i henhold til national ret skal tages i betragtning, og sikre, at forbuddet i artikel 2, nr. 1), i beslutning 1999/183 ikke omgås.

⁽¹⁾ EUT C 174 af 16.6.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. april 2013 — Rusedespred OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane I upravlentie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Sag C-138/12) ⁽¹⁾

(Beskatning — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 203 — princippet om afgiftsneutralitet — tilbagebetaling af den erlagte afgift til leverandøren i tilfælde af, at modtageren af en afgiftsfritaget transaktion gives afslag på retten til fradrag)

(2013/C 156/20)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rusedespred OOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane I upravlentie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno upravlentie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administrativen sad — Varna — fortolkning af artikel 203 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — principperne om afgiftsmæssig neutralitet, effektivitet og ligebehandling — ret til fradrag af indgående afgift — leverandøren af en tjenesteydelses ret til at kræve tilbagebetaling af den med urette betalte afgift, når modtageren af tjenesteydelsen er blevet nægtet fradragsret for afgiften med den begrundelse, at nævnte levering er afgiftsfritaget i henhold til national ret

Konklusion

1) Princippet om merværdiafgiftens neutralitet, som konkretiseret i retspraksis vedrørende artikel 203 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, skal fortolkes således, at det er til hinder for, at en afgiftsmyndighed på grundlag af en national bestemmelse til gennemførelse af nævnte

artikel giver leverandøren af en afgiftsfritaget levering afslag på tilbagebetaling af den merværdiafgift, som han med urette har faktureret sin kunde, med den begrundelse, at denne leverandør ikke har foretaget en berigtigelse af den fejlbehæftede faktura, når denne myndighed definitivt har givet denne kunde afslag på retten til fradrag af nævnte merværdiafgift, hvilket definitive afslag indebærer, at den nationale lovbestemte ordning om berigtigelse ikke længere er anvendelig.

- 2) Princippet om merværdiafgiftens neutralitet, som konkretiseret i retspraksis vedrørende artikel 203 i direktiv 2006/112, kan påberåbes af en afgiftspligtig person med henblik på at imødegå en bestemmelse i national ret, hvorefter tilbagebetaling af merværdiafgift, som er blevet faktureret med urette, er betinget af en berigtigelse af den fejlbehæftede faktura, når der er blevet givet definitivt afslag på retten til at fradrage nævnte merværdiafgift, hvilket definitive afslag indebærer, at den nationale lovbestemte ordning om berigtigelse ikke længere er anvendelig.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 26.5.2012.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 11. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-158/12) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — miljø — direktiv 2008/1/EF — artikel 5 — integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening — godkendelsesvilkår for bestående anlæg — forpligtelse til at sikre, at disse anlæg drives i overensstemmelse med direktivets krav)

(2013/C 156/21)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (S. Petrova og K. Mifsud-Bonnici, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland (ved E. Creedon, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EUT L 24, s. 8) — godkendelsesvilkår for bestående anlæg — forpligtelse til at sikre, at sådanne anlæg drives i overensstemmelse med direktivets krav

Konklusion

- 1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, idet Irland ikke har meddelt godkendelser i overensstemmelse

med artikel 6 og 8, eller ikke i tilstrækkelig grad har revurderet og om nødvendigt ajourført godkendelsesvilkårene med hensyn til 13 bestående svine- og fjerkræproduktioner, og dermed ikke har sikret, at alle bestående anlæg benyttes i overensstemmelse med kravene i direktivets artikel 3, 7, 9, 10 og 13, artikel 14, litra a) og b), og artikel 15, stk. 2.

- 2) Irland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 174 af 16.6.2012.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-197/12) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — beskatning — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 148 — fritagelse for visse transaktioner forbeholdt fartøjer, som mod betaling udfører passagerbefordring, og fartøjer, der anvendes i forbindelse med handelsvirksomhed — betingelse om anvendelse til sejlads i rum sø)

(2013/C 156/22)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved F. Dintilhac og C. Soulay, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik (ved G. de Bergues, J.-S. Pilczner og D. Colas, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 148, litra a), c) og d), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — fritagelse for visse transaktioner forbeholdt fartøjer, som mod betaling udfører passagerbefordring, og fartøjer, der anvendes i forbindelse med handelsvirksomhed — betingelse om anvendelse til sejlads i rum sø — foreneligheden af en national foranstaltning, der uretmæssigt udvider de fritagelser, der er foreskrevet i direktivet

Konklusion

- 1) Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, og særligt direktivets artikel 148, litra a), c) og d), idet den ikke betinger merværdiafgiftsfritagelsen for de transaktioner, der omhandles i artikel 262, stk. II, nr. 2, 3, 6 og 7, i code général des impôts (den franske skattelov), af, at de anvendes til sejlads i rum sø for så vidt angår fartøjer, som mod betaling udfører passagerbefordring, og fartøjer, der anvendes i forbindelse med handelsvirksomhed.

2) Den Franske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 217 af 21.7.2012.

**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. marts 2013 —
Salzburger Flughafen GmbH mod Umweltsenat (anmodning
om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof —
Østrig)**

(Sag C-244/12) (¹)

(Vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet —
direktiv 85/337/EØF — artikel 2, stk. 1, og artikel 4,
stk. 2 — projekter omfattet af bilag II — udvidelsen
af en lufthavns infrastruktur — vurdering på grundlag af
grænseværdier eller kriterier — artikel 4, stk. 3 — udvæl-
geskriterier — bilag III, punkt 2, litra g) — tætbefolkede
områder)

(2013/C 156/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Salzburger Flughafen GmbH

Sagsøgt: Umweltsenat

Procesdeltagere: Landesumweltanwaltschaft Salzburg og Bundes-
ministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Verwaltungsgerichtshof
— fortolkning af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985
om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirk-
ning på miljøet (EFT L 175, s. 40), som ændret ved Rådets
direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 (EFT L 73, s. 5) — projekter,
som kan undergives en vurdering — udvidelse af en lufthavn —
en medlemsstats lovgivning, hvorefter der kun skal foretages en
vurdering af et sådant projekts indvirkninger på miljøet, såfremt
antallet af flyvninger kan forventes at stige med mindst 20 000
pr. år

Konklusion

1) Artikel 2, stk. 1, artikel 4, stk. 2, litra b), og artikel 4, stk. 3, i
Rådets direktiv af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige
og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved
Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997, er til hinder for
en national lovgivning, som kun undergiver projekter, der vedrører
en ændring af en lufthavns infrastruktur, og som er omfattet af

bilag II til direktivet, en vurdering af deres indvirkning på miljøet,
såfremt antallet af flyvninger som følge af projekterne kan
forventes at stige med mindst 20 000 pr. år.

2) Bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, artikel 4, stk. 2, litra a), og
artikel 4, stk. 3, i direktiv 85/337, som ændret ved direktiv
97/11, har direkte virkning, når en medlemsstat i henhold til
direktivets artikel 4, stk. 2, litra b), vedrørende projekter, der er
omfattet af bilag II hertil, indfører en grænseværdi, som er ufor-
enlig med forpligtelsen i henhold til direktivets artikel 2, stk. 1,
og artikel 4, stk. 3, hvilket indebærer, at de kompetente nationale
myndigheder skal sikre, at det først undersøges, om de omhandlede
projekter kan få væsentlig indvirkning på miljøet, og, såfremt
dette er tilfældet, at der dernæst foretages en vurdering af deres
indvirkning.

(¹) EUT C 235 af 4.8.2012.

**Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 11. april 2013 —
Oreste Della Rocca mod Poste Italiane SpA (anmodning
om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Napoli — Italien)**

(Sag C-290/12) (¹)

(Socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen
vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS,
UNICE og CEEP — § 2 — rammeaftalens anvendelsesområde
— vikarbureau — tilrådgivningsstillelse af vikaransatte
for en brugervirksomhed — flere på hinanden følgende
tidsbegrænsede ansættelseskontrakter)

(2013/C 156/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Oreste Della Rocca

Sagsøgt: Poste Italiane SpA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Napoli —
fortolkning af §§ 2 og 5 i Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.
juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansæt-
telse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43)
— anvendelsesområde — direktivets anvendelse på vikarbu-
reauer — muligheden for disse selskaber for at indgå successive
tidsbestemte kontrakter med vikaransatte med henvisning til
forhold, der begrundes den midlertidige karakter af arbejdsfor-
holdet mellem den vikaransatte og brugervirksomheden

Konklusion

Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, og rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, der er indeholdt i bilaget til dette direktiv, skal fortolkes således, at de hverken finder anvendelse på det tidsbegrænsede ansættelsesforhold mellem en vikaransat og et vikarbureau eller på det tidsbegrænsede ansættelsesforhold mellem en sådan arbejdstager og en brugervirksomhed.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 11.8.2012.

Domstolens kendelse (Tredje Afdeling) af 21. marts 2013 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Lecce — Italien) — straffesag mod Abdoul Khadre Mbaye

(Sag C-522/11) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 99 — området med frihed, sikkerhed og retfærdighed — direktiv 2008/115/EF — fælles standarder og procedurer for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold — national lovgivning, hvorefter ulovligt ophold straffes med strafferetlige sanktioner)

(2013/C 156/25)

Processprog: italiensk

Forelæggende ret

Giudice di pace di Lecce

Tiltalt i straffesagen

Abdoul Khadre Mbaye

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Ufficio del Giudice di Pace Lecce — fortolkning af artikel 2, stk. 2, litra b), og artikel 6-8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348, s. 98) — national lovgivning, der foreskriver en bøde på mellem 5 000 og 10 000 EUR til en udlænding, der indrejser ulovligt på det nationale område eller opholder sig ulovligt på dette område — lovligheden af at betragte ulovligt ophold som en strafbar handling — lovligheden af, som forvandlingsstraf for bøden, at foretage umiddelbar udvisning for en periode på mindst fem år

Konklusion

1) Tredjelandstatsborgere, der retsforfølges eller er dømt for den i en medlemsstats lovgivning fastsatte lovovertrædelse ulovligt ophold, kan ikke på baggrund af denne blotte lovovertrædelse i form af

ulovligt ophold undtages fra anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, i medfør af dette direktivs artikel 2, stk. 2, litra b).

2) Direktiv 2008/115 er ikke til hinder for en medlemsstats lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter tredjelandstatsborgeres ulovlige ophold straffes med en bødestraf, der kan erstattes af en straf i form af udvisning, idet denne forvandlingsstraf dog alene kan anvendes, såfremt den pårørendes situation svarer til en af de i dette direktivs artikel 7, stk. 4, omhandlede situationer.

⁽¹⁾ EUT C 370 af 17.12.2011.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 21. marts 2013 — Sani Treyd EOOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Sag C-153/12) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 99 — moms — direktiv 2006/112/EF — artikel 62, 63, 65, 73 og 80 — ikke-afgiftspligtige og ikke-betalingspligtige personers stiftelse af en bygge- og brugsret til fordel for et selskab til gengæld for dette selskabs opførelse af en fast ejendom for disse fysiske personer — aftale om byttehandel — moms på tjenesteydelser vedrørende opførelsen af en fast ejendom — afgiftspligtens indtræden — forfald — forudbetaling af hele modydelsen — forudbetaling — en transaktions beskatningsgrundlag, når modydelsen består af varer eller tjenesteydelser)

(2013/C 156/26)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Sani Treyd EOOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto« — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administrativen sad — Varna — fortolkning af artikel 62, stk. 1, artikel 63, 73 og 80 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det

fælles merværdiafgiftssystem (EFT L 347, s. 1) — national lovgivning, hvorefter enhver levering, hvor modydelsen helt eller delvist er fastsat til varer eller tjenesteydelser, anses for at udgøre to gensidigt betingede transaktioner — lovgivning der fastsætter, at afgiftspligten for gensidigt betingede transaktioner indtræder på det tidspunkt, hvor afgiftspligten for den første transaktion indtræder, selv om modydelsen for denne levering endnu ikke er præsteret — fysiske personer, der har etableret en bygge- og brugsret til fordel for et selskab med henblik på opførelse af en beboelsesejendom, mod at dette selskab påtager sig en forpligtelse til at opføre ejendommen med sine egne midler og at overdrage stifterne 25 % af det samlede bebyggede areal inden for en frist på 12 måneder regnet fra meddelelse af byggetilladelsen — bestemmelse af afgiftsgrundlaget — anvendelse af begrebet afgiftspligtens indtræden på afgiftsfrie transaktioner, også når de er foretaget af en person, der hverken har status som afgiftspligtig eller betalingspligtig

Konklusion

- 1) Artikel 63 og 65 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede i et tilfælde, hvor en bygge- og brugsret stiftes til fordel for et selskab med henblik på opførelse af en bygning, hvoraf selskabet bliver ejer af 75 % af det samlede bebyggede areal, som modydelse for de resterende 25 %, som dette selskab påtager sig at levere fuldstændigt færdiggjort til de personer, der har stiftet bygge- og brugsretten, ikke er til hinder for, at merværdiafgiften på disse byggeydelser forfalder på det tidspunkt, hvor bygge- og brugsretten stiftes, dvs. inden tjenesteydelsen udføres, for så vidt som alle relevante enkeltheder vedrørende denne fremtidige tjenesteydelse allerede er kendt på tidspunktet for stiftelsen af bygge- og brugsretten, og de omhandlede ydelser dermed navnlig er specifikt angivet, og såfremt værdien af denne ret kan opgøres i penge, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at bedømme. Det er i denne henseende uden betydning, at stiftelsen af den nævnte bygge- og brugsret er en fritaget transaktion, der er foretaget af personer, der hverken er afgiftspligtige eller betalingspligtige som omhandlet i det nævnte direktiv.
- 2) Under sådanne omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, hvor transaktionen ikke er foretaget mellem parter, der er forbundet som omhandlet i artikel 80, stk. 1, i direktiv 2006/112, hvilket det dog tilkommer den forelæggende ret at bedømme, skal dette direktivs artikel 73 og 80 fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter beskatningsgrundlaget for en levering af varer eller en tjenesteydelse, når modydelsen for leveringen i sin helhed består af varer eller tjenesteydelser, under alle omstændigheder er normalværdien af de leverede varer eller tjenesteydelser.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 9.6.2012.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 21. januar 2013 — Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit Kft. mod Vidékfejlesztési Miniszter

(Sag C-24/13)

(2013/C 156/27)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dél-Zempléni Nektár Leader Nonprofit Kft.

Sagsøgt: Vidékfejlesztési Miniszter

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽¹⁾ og Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 ⁽²⁾ fortolkes således, at lokale aktionsgrupper stiftet i forbindelse med landbrugsstøtte i en medlemsstat kun kan antage en ved lov fastsat juridisk form?
- 2) Kan der foretages en sontring på grundlag af de nævnte forordninger, således at den nationale lovgiver kun anerkender lokale aktionsgrupper, som antager bestemte juridiske former, idet der opstilles andre eller strengere krav end dem, der er fastsat i artikel 62[, stk. 1,] i forordning nr. 1698/2005?
- 3) Er det i henhold til de nævnte forordninger tilstrækkeligt, at de lokale aktionsgrupper i en medlemsstat udelukkende opfylder kravene fastsat i artikel 62[, stk. 1,] i forordning nr. 1698/2005? Kan medlemsstaten begrænse nævnte bestemmelse ved at opstille andre formelle eller retlige krav til de organer, som opfylder kravene fastsat i artikel 62[, stk. 1,] i forordning nr. 1698/2005?
- 4) Skal de nævnte forordninger fortolkes således, at beslutningen om at opløse lokale aktionsgrupper, der opfylder kravene fastsat i artikel 62, stk. 1, i forordning nr. 1698/2005, henhører under en medlemsstats skøn, når disse aktionsgrupper i al den tid, hvor de har været aktive, har overholdt samtlige relevante nationale bestemmelser og fællesskabsbestemmelser, og der kun gives tilladelse til lokale aktionsgrupper, der antager en ny juridisk form?
- 5) Skal de nævnte forordninger hvad angår støtteprogrammer, som allerede er i kraft, eller i programperioden fortolkes således, at en medlemsstat i givet fald også kan ændre de retlige rammer for de lokale aktionsgruppers funktionsmåde?

- 6) Hvorledes skal de nævnte forordninger fortolkes, hvis lokale aktionsgrupper, som indtil dette tidspunkt effektivt og lovligt har udøvet virksomhed, opløses? Hvad sker der i et sådant tilfælde med de forpligtelser, som disse grupper har påtaget sig, og de rettigheder, som de har erhvervet, navnlig henset til det samlede antal organer, som berøres af en sådan opløsning?
- 7) Skal artikel 62, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) fortolkes således, at en bestemmelse, hvorved en medlemsstat kræver, at lokale Leader-aktionsgrupper, som antager form af et handelsselskab uden gevinst for øje, omdannes til en forening inden for et år, med den begrundelse at kun foreningen som retlig organisationsform kan sikre dannelsen af et netværk mellem lokale medlemmer, henset til at det grundlæggende formål med et handelsselskab i henhold til de gældende ungarske bestemmelser er realisering af en fortjeneste, og at tilstedeværelsen af økonomiske interesser udelukker fundraising og indtræden af nye medlemmer, er acceptabel og i overensstemmelse med loven?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20.9.2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), EUT L 277, s. 1.

(²) Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2006 af 15.12.2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), EUT L 368, s. 15.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 21. januar 2013 — Árpád Kásler og Hajnalka Káslerné Rábai mod OTP Jelzálogbank Zrt.

(Sag C-26/13)

(2013/C 156/28)

Processprog: Ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Árpád Kásler og Hajnalka Káslerné Rábai

Sagsøgt: OTP Jelzálogbank Zrt.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (⁽¹⁾) (herafter »direktivet») fortolkes således, at udtrykket »definitionen af aftalens hovedgenstand» omfatter et kontraktvilkår, der

fastsætter en vekselkurs, og som ikke er blevet individuelt forhandlet, når der er tale om et lån, der optages i udenlandsk valuta, men udstedes i indenlandsk valuta og som forbrugeren udelukkende kan tilbagebetale i indenlandsk valuta?

Såfremt dette ikke er tilfældet, skal forskellen mellem købs- og salgsprisen [for valutaen] da i henhold til det andet udtryk i direktivets artikel 4, stk. 2, anses for en betaling, således at vurderingen af, om kontraktvilkåret er urimeligt, ikke kan omfatte en vurdering af overensstemmelsen mellem denne betaling og tjenesteydelsen? Har det i denne forbindelse betydning, om valutatransaktionen mellem den finansielle institution og forbrugeren faktisk gennemføres?

- 2) Såfremt artikel 4, stk. 2, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at den nationale ret uanset indholdet af de nationale bestemmelser tillige kan vurdere, om sådanne kontraktvilkår er urimelige, hvis disse vilkår ikke er affattet klart og forståeligt, skal denne sidstnævnte betingelse da forstås således, at den indebærer, at det omhandlede vilkår i sig selv skal være affattet grammatisk klart og forståeligt for forbrugeren, eller indebærer dette vilkår kun, at de økonomiske hensyn, der ligger bag anvendelsen af kontraktvilkåret, samt at forholdet mellem det nævnte vilkår og kontraktens andre vilkår, skal være affattet klart og forståeligt for forbrugeren?
- 3) Skal artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 og præmis 73 i dommen i sagen Banco Español de Crédito (sag C-618/10) fortolkes således, at den nationale ret ikke kan afhjælpe den manglende gyldighed af en urimelig bestemmelse i et generelt kontraktvilkår, der anvendes i en lånekontrakt, som er indgået med en forbruger, ved at ændre eller tilpasse det pågældende kontraktvilkår, såfremt kontrakten ikke kan opretholdes på grundlag af de resterende kontraktvilkår, efter at det urimelige vilkår er fjernet? Har det i denne henseende betydning, at den nationale lovgivning indeholder en subsidær bestemmelse, der regulerer den omhandlede retlige situation, når der ikke foreligger en ugyldig bestemmelse?

(¹) EFT L 95, s. 29.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Napoli (Italien) den 22. februar 2013 — Luigi D'Aniello m.fl. mod Poste Italiane SpA

(Sag C-89/13)

(2013/C 156/29)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Luigi D'Aniello m.fl.

Sagsøgt: Poste Italiane SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en bestemmelse i national ret, som ved gennemførelsen af direktiv 1999/70/EF ⁽¹⁾ i tilfælde af en ulovlig opsigelse af en ansættelseskontrakt med en ulovlig opsigelsesklausul, foreskriver økonomiske følger, der er anderledes og væsentligt lavere end i tilfælde af en ulovlig opsigelse af en aftale i henhold til civilretlige bestemmelser med en ulovlig opsigelsesklausul, i strid med ligebehandlingsprincippet?
- 2) Er det i overensstemmelse med EU-retten, at en sanktions effektivitet inden for dens anvendelsesområde begunstiger den ulovligt handlende arbejdsgiver frem for den ulovligt behandlede arbejdstager, hvorved også sagsbehandlingsfysiologiske varighed direkte skader arbejdstageren til fordel for arbejdsgiveren, og at genoptagelsens virkning nedsættes proportionelt, ved at processens varighed øges, indtil den næsten annulleres?
- 3) Er det inden for EU-rettens anvendelsesområde i henhold til Nice-traktatens artikel 51, foreneligt med artikel 47 [i chartret om grundlæggende rettigheder] og EMRK's artikel 6, at processens varighed, også fysiologisk, er direkte til skade for arbejdstager til fordel for arbejdsgiver, og at genoptagelsens virkning nedsættes proportionelt, ved at processens varighed øges, indtil den næsten annulleres?
- 4) Omfatter begrebet ansættelsesvilkår i henhold til § 4 i direktiv 1999/70/EF også følgerne af den ulovlige afbrydelse af arbejdsforholdet, når der tages hensyn til artikel 3, stk. 1, litra c), i direktiv 2000/78/EF ⁽²⁾ og artikel 14, stk. 1, litra c), i direktiv 2006/54/EF ⁽³⁾?
- 5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende, er forskellen i de oprindeligt fastsatte følger i den nationale lovgivning for ulovlig afbrydelse af et tidsbestemt arbejdsforhold og et tidsbegrænset arbejdsforhold da berettigede i henhold til § 4?
- 6) Skal de almindelige principper i fællesskabsretten om retssikkerhed, beskyttelse af den berettigede forventning, ligestilling af sagens parter, effektiv retsbeskyttelse og retten til en uafhængig domstolsprøvelse og mere generelt til en retfærdig rettergang, som garanteres ved EU-traktatens artikel 6, stk. 2, (som ændret ved Lissabontraktatens artikel 1, stk. 8, og som henviser til EU-traktatens artikel 46) — sammenholdt med artikel 6 i den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, underskrevet i Rom den

4. november 1950, og med artikel 46, 47 og artikel 52, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, proklameret i Nice den 7. december 2000, som gennemført ved Lissabontraktaten — fortolkes således, at principperne er til hinder for, at den italienske stat efter et betragteligt tidsrum indfører en lovbestemmelse (såsom artikel 32, stk. 7, i lov nr. 183/10 i den forstand, der kan udledes af den fortolkende bestemmelse i artikel 1, stk. 13, i lov nr. 92/12), der ændrer følgerne af de igangværende retssager, hvorved arbejdstager skades til fordel for arbejdsgiver, og hvis genoptagelsesvirkning nedsættes proportionelt, når processens varighed øges, indtil den næsten annulleres?

- 7) Såfremt EU-Domstolen ikke tillægger de nævnte principper en værdi som grundlæggende principper for Den Europæiske Unions retsorden, for at de finder horisontal og generaliseret anvendelse, og dermed finder, at kun en bestemmelse, nemlig artikel 32, stk. 5-7, i lov nr. 183/10 (som fortolket i henhold til artikel 1, stk. 13, i lov nr. 92/12) er i strid med forpligtelserne i henhold til direktiv 1999/70/EF og Nicecharteret, skal et selskab, som sagsøgte, der har de i punkt 55-61 omhandlede kendetegn, da anses for et statsligt organ, hvorved EU-retten, og navnlig § 4 i direktiv 1999/70/EF og Nicecharteret, finder direkte, opadgående vertikal anvendelse?
- 8) Såfremt EU-Domstolen besvarer de ovenstående spørgsmål 1, 2, 3 eller 4 bekræftende, bevirker princippet om loyalt samarbejde, som er et af de grundlæggende principper i EU, da at en fortolkende bestemmelse, som artikel 1, stk. 13, i lov nr. 92/12, der gør det umuligt at overholde de principper, som kan udledes af svarende på spørgsmål 1-4, ikke finder anvendelse?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, EFL 175, s. 43.

⁽²⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, EFT L 303, s. 16.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5.7.2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (omarbejdning), EUT L 204, s. 23.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Tyskland)
den 28. februar 2013 — U mod Stadt Karlsruhe**

(Sag C-101/13)

(2013/C 156/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: U

Sagsøgt: Stadt Karlsruhe, Ordnungs- und Bürgeramt

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal udfærdigelsesproceduren for den maskinlæsbare persondataside i pas, der udstedes af medlemsstaterne, ifølge bilaget til forordning (EF) nr. 2252/2004 ⁽¹⁾ opfylde samtlige obligatoriske specifikationer i ICAO-dokument 9303, del 1 (maskinlæsbare pas) ⁽²⁾?
- 2) Såfremt en persons navn i henhold til en medlemsstats navnelovgivning består af den pågældendes for- og efternavn, er medlemsstaten da i henhold til bilaget til forordning (EF) nr. 2252/2004, sammenholdt med bestemmelserne i ICAO-dokument 9303, del 1 (maskinlæsbare pas), afsnit IV, punkt 8.6, berettiget til endvidere at anføre fødenavn som primært identifikationskendetegn i rubrik 6 på passets maskinlæsbare persondataside?
- 3) Såfremt en persons navn i henhold til en medlemsstats navnelovgivning består af den pågældendes for- og efternavn, er medlemsstaten da i henhold til bilaget til forordning (EF) nr. 2252/2004, sammenholdt med bestemmelserne i ICAO-dokument 9303, del 1 (maskinlæsbare pas), afsnit IV, punkt 8.6, berettiget til endvidere at anføre fødenavn som sekundært identifikationskendetegn i rubrik 7 på passets maskinlæsbare persondataside?
- 4) Såfremt spørgsmål 2 eller 3 besvares bekræftende: Er en medlemsstat, i henhold til hvis navnelovgivning en persons navn består af den pågældendes for- og efternavn, henset til beskyttelsen af en persons navn i overensstemmelse med grundrettighedschartrets ⁽³⁾ artikel 7 og EMRK's ⁽⁴⁾ artikel 8, forpligtet til, i datafeltbetegnelsen på passets maskinlæsbare persondataside, hvor fødenavnet anføres, at oplyse, at fødenavnet ligeledes er anført dér?
- 5) Såfremt spørgsmål 4 besvares benægtende: Er en medlemsstat, i henhold til hvis navnelovgivning en persons navn består af den pågældendes for- og efternavn, og ifølge hvis nationale paslovgivning datafeltbetegnelserne ligeledes skal anføres på engelsk og fransk på passets maskinlæsbare persondataside, hvor der i rubrik 6 på passets maskinlæsbare persondataside på en særskilt linje tillige skal anføres fødenavn, og inden fødenavnet forkortelsen »geb.« for »født« (»født«), henset til beskyttelsen af en persons

navn i overensstemmelse med grundrettighedschartrets artikel 7 og EMRK's artikel 8, forpligtet til ligeledes at anføre forkortelsen »geb.« for »født« på engelsk og fransk?

- 6) Er en medlemsstat, i henhold til hvis navnelovgivning en persons navn består af den pågældendes for- og efternavn, i henhold til bilaget til forordning (EF) nr. 2252/2004, sammenholdt med bestemmelserne i ICAO-dokument 9303, del 1 (maskinlæsbare pas), afsnit IV, punkt 8.6, berettiget til at anføre fødenavnet som valgfri personoplysning i rubrik 13 på passets maskinlæsbare persondataside?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13.12.2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejse-dokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385, s. 1).

⁽²⁾ International Civil Aviation Organization.

⁽³⁾ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽⁴⁾ Den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 8. marts 2013 — ASL n. 5 »Spezzino« m.fl. mod San Lorenzo Società Cooperativa Sociale og Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

(Sag C-113/13)

(2013/C 156/31)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: ASL n. 5 »Spezzino«, A.N.P.A.S. Associazione Nazionale Pubblica Assistenza — Comitato Regionale Liguria og Regione Liguria

Sagsøgte: San Lorenzo Società Cooperativa Sociale og Croce Verde Cogema Cooperativa Sociale Onlus

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 49 TEUF, 56 TEUF, 105 TEUF og 106 TEUF til hinder for en national bestemmelse, hvorefter sygetransporter fortrinsvis tildeles frivillige organisationer, Croce Rossa Italiana og andre institutioner eller autoriserede offentlige myndigheder, selv om dette sker på grundlag af aftaler, der fastlægger, at der alene ydes godtgørelse af de reelt afholdte udgifter?

- 2) Er EU-lovgivningen vedrørende offentlige kontrakter — og i det foreliggende tilfælde, der omhandler udelukkede kontrakter samt de generelle principper om fri konkurrence, forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighed og proportionalitet — til hinder for en national bestemmelse, som tillader direkte tildeling af sygetransporter, idet en rammeaftale, der svarer til den omtvistede, og som indeholder bestemmelser om godtgørelse også af faste og varige udgifter, kvalificeres som gensidigt bebyrdende?

Sag anlagt den 14. marts 2013 — Europa-Parlamentet mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-124/13)

(2013/C 156/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Parlamentet (ved L.G. Knudsen, I. Liukkonen og R. Kaškina, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets forordning (EU) nr. 1243/2012 af 19. december 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 1342/2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande (⁽¹⁾), annulleres
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Parlamentet har fremført et enkelt anbringende til støtte for påstanden om annullation af den anfægtede forordning, hvorefter artikel 43, stk. 3, TEUF ikke udgør det korrekte retsgrundlag for den anfægtede forordning, og at den skulle have været vedtaget på grundlag af artikel 43, stk. 2, TEUF, idet sidstnævnte bestemmelse giver EU-lovgiver de nødvendige beføjelser til at vedtage en retsakt med den anfægtede forordnings formål og indhold. Det anvendte retsgrundlag udelukkede Parlamentet fra at deltage i vedtagelsen af retsakten, hvorimod artikel 43, stk. 2, TEUF bestemmer, at den almindelige lovgivningsprocedure skal følges. Det fejlagtige retsgrundlag må føre til annullation af den anfægtede forordning.

Parlamentet har i det første led i dette anbringende gjort gældende, at hver flerårig plan som den, der er tale om i den foreliggende sag, som et instrument til bevaring og styring af fiskebestande udgør en helhed, som kun indeholder bestemmelser om virkeliggørelsen af den fælles fiskeripolitikks målsætninger for bæredygtighed og bevaring, og som derfor i sin helhed skal vedtages i medfør af artikel 43, stk. 2, TEUF.

Parlamentet har i det andet led i dette anbringende gjort gældende, at vedtagelsen af den anfægtede forordning adskilt fra resten af Kommissionsforslaget under alle omstændigheder udgør en omgåelse af proceduren og tømmer den faste retspraksis om valg af retsgrundlag alt efter retsaktens tyngdepunkt for indhold. Opsplitningen af forslaget gjorde det muligt for Rådet kunstigt at vælge et separat retsgrundlag for visse elementer i den foreslåede retsakt, hvorimod disse ville have været omfattet af det ene retsgrundlag som artikel 43, stk. 2, TEUF udgør, såfremt retsakten var blevet vedtaget i form af den oprindeligt foreslåede helhed.

(¹) EUT L 352, s. 10.

Sag anlagt den 14. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-125/13)

(2013/C 156/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Banks, A. Bouquet og A. Szymkowska, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets forordning (EU) nr. 1243/2012 af 19. december 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 1342/2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan for torskebestande og for fiskeri efter disse bestande (⁽¹⁾) annulleres
- Virkningerne af den annullerede rådsforordning opretholdes i en rimelig periode efter dommens afsigelse, dvs. i maksimalt et helt kalenderår, der begynder den 1. januar i året efter dommens afsigelse, og
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har ved det foreliggende søgsmål nedlagt påstand om annullation af Rådets forordning (EU) nr. 1243/2012 af 19. december 2012 om ændring af forordning (EF) nr. 1342/2008 om fastlæggelse af en langsigtet plan

for torskbestande og for fiskeri efter disse bestande, mens de retlige virkninger af denne forordning opretholdes i en rimelig periode efter dommens afsigelse i den foreliggende sag, dvs. i højst et helt kalenderår, der begynder den 1. januar i året efter dommens afsigelse.

Kommissionens søgsmål er støttet på følgende tre anbringender:

- a) Kommissionen har med det første anbringende om en retlig fejl vedrørende retsgrundlaget for den anfægtede forordning (tilsidesættelse af artikel 43, stk. 2, TEUF) anført, at Rådet begik en fejl ved at opdele Kommissionens forslag og vedtage dele af det på grundlag af artikel 43, stk. 3, TEUF, idet det burde have baseret hele forslaget på artikel 43, stk. 2, som Kommissionen havde foreslået. Den anfægtede forordning indeholder visse bestemmelser, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 43, stk. 3, der kun kan danne grundlag for foranstaltninger vedrørende fastsættelse og fordeling af fiskerimuligheder.
- b) Kommissionen har med det andet anbringende om den heraf følgende retlige fejl vedrørende beslutningsproceduren, Europa-Parlamentets institutionelle beføjelser til at deltage i den almindelige lovgivningsprocedure og høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg (tilsidesættelse af artikel 294 TEUF og artikel 43, stk. 2, TEUF) anført, at den omhandlede del af forslaget blev vedtaget af Rådet alene, og at Europa-Parlamentet ikke deltog i vedtagelsen heraf, som det ville have gjort under den almindelige lovgivningsprocedure, og at Det Økonomiske og Sociale Udvalg blev ikke hørt.
- c) Endelig har Kommissionen med det tredje anbringende vedrørende vedtagelsen af den anfægtede forordning uden et kommissionsforslag eller uden grundlæggende ændringer af karakteren af Kommissionens forslag (fransk *dénaturation*) (tilsidesættelse af artikel 17 TEU og artikel 43, stk. 3, TEUF) henvist til, at Rådets opdeling af forslaget og den heraf følgende ændring af retsgrundlaget for en del af forslaget har medført en grundlæggende ændring af karakteren af Kommissionens forslag under tilsidesættelse af Kommissionens eneret til at fremsætte forslag.

(¹) EUT L 352, s. 10.

Sag anlagt den 19. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-139/13)

(2013/C 156/34)

Processprog: Fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved D. Maidani og G. Wils, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til forordning (EF) nr. 2252/2004 (¹), idet det ikke inden fristen den 28. juni 2009, fastsat i henhold til denne forordnings artikel 6, har anvendt de tekniske specifikationer for udstedelsen af biometriske pas, der indeholder digitale fingeraftryk, i overensstemmelse med bestemmelserne i Kommissionens beslutning K(2006) 2909 af 28. juni 2006.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med dette søgsmål har Kommissionen anlagt sag mod Kongeriget Belgien for ikke at have vedtaget de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre udstedelsen af biometriske pas, der indeholder digitale fingeraftryk, inden for den frist, der var fastsat i henhold til forordning (EF) nr. 2252/2004.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 2252/2004 af 13.12.2004 om standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejse-dokumenter, som medlemsstaterne udsteder (EUT L 385, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af
Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Tyskland) den 20.
marts 2013 — Annett Altmann m.fl. mod Bundesanstalt für
Finanzdienstleistungsaufsicht**

(Sag C-140/13)

(2013/C 156/35)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Annett Altmann, Torsten Altmann, Hans Abel, Doris Anschütz, Heinz Anschütz, Waltraud Apitzsch, Uwe Apitzsch, Andrea Arnold, Klaus Arnold, Simone Arnold, Barbara Assheuer, Ingeborg Aubele og Karl-Heinz Aubele

Sagsøgt: Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det foreneligt med EU-retten, at obligatoriske tavshedsforpligtelser, som påhviler de nationale myndigheder, der fører tilsyn med finansieringsvirksomheder, og som har hjemmel i de relevante EU-retlige retsakter (her: direktiv 2004/109/EF ⁽¹⁾, direktiv 2006/48/EF ⁽²⁾ og direktiv 2009/65/EF ⁽³⁾) og er gennemført i overensstemmelse hermed i national ret, således som dette er sket i Forbundsrepublikken Tyskland ved § 9 i Kreditwesengesetz (lov om bankvirksomhed) og § 8 i Wertpapierhandelsgesetz (lov om handel med værdipapirer), kan brydes i forbindelse med anvendelse og fortolkning af en national procesretlig bestemmelse, som § 99 i Verwaltungsgerichtsordnung (lov om forvaltningsretspleje).
- 2) Kan en tilsynsmyndighed som den tyske Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht også påberåbe sig de tavshedsforpligtelser, der bl.a. påhviler myndigheden i henhold til EU-retten, og som er fastlagt i § 9 i Kreditwesengesetz og § 8 i Wertpapierhandelsgesetz, over for en person, der har anmodet myndigheden om adgang til informationer vedrørende en bestemt udbyder af finansielle tjenesteydelser i henhold til den tyske lov om informationsfrihed, når forretningskonceptet for det selskab, der havde tilbudt finansielle tjenesteydelser, men i mellemtiden er blevet opløst og er under likvidation, idet det er gået konkurs, var at begå investeringsbedrageri i stort omfang, forbundet med bevidst økonomisk skadevoldelse over for investorer, og når personer, der var ansvarlige i dette selskab, på retskraftig vis er blevet idømt flere års fængsel?

-
- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15.12.2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390, s. 38).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14.6.2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut (EUT L 177, s. 1).
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13.7.2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302, s. 32).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 26. marts 2013 — Nickel & Goeldner Spedition GmbH mod Kintra UAB, under konkurs

(Sag C-157/13)

(2013/C 156/36)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nickel & Goeldner Spedition GmbH

Sagsøgt: Kintra UAB, under konkurs

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når en sag anlægges af en bobestyrer, der handler i alle virksomhedens kreditorers interesse og forsøger at genoprette virksomhedens solvens og at forøge den insolvente virksomheds aktivers samlede beløb, således at kreditorerne i videst muligt omfang kan få betaling — selv om det skal bemærkes, at de samme virkninger også kan opnås gennem f.eks. en bobestyrers sagsanlæg med påstand om, at transaktioner skal annulleres (actio Pauliana), der er blevet anerkendt som nært forbundne med insolvensbehandlingen — og henset til det forhold, at der i denne sag kræves betaling af et beløb, der skyldes i henhold til CMR-konventionen og den litauiske borgerlige lovbog (generelle civilretlige bestemmelser) for international godsbefordring, der er blevet udført, skal sagen da anses for nært forbundet (gennem en direkte forbindelse) med sagsøgerens insolvensbehandling, skal kompetencen til at behandle sagen da afgøres i overensstemmelse med reglerne i forordning nr. 1346/2000 ⁽¹⁾, og er den da omfattet af undtagelsen til anvendelsen af forordning nr. 44/2001 ⁽²⁾?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, anmoder Lietuvos Aukščiausiasis Teismas Domstolen om at forklare, om artikel 44, stk. 3, litra a), i forordning nr. 1346/2000 finder anvendelse — når den omtvistede forpligtelse (sagsøgtens forpligtelse, der bygger på den fejlagtige opfyldelse af dennes kontraktforpligtelser, til at betale det skyldige beløb med påløbne renter til den insolvente sagsøger for international godsbefordring) er opstået, før sagsøgeren kom under insolvensbehandling — eller om denne forordning [org. s. 10] ikke finder anvendelse, fordi kompetencen til at behandle sagen skal fastslås i overensstemmelse med CMR-konventionens artikel 31 i dennes egenskab af bestemmelse i en specialkonvention.

- 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, og denne tvist er omfattet af rækkevidden af forordning nr. 44/2001, anmoder Lietuvos Aukščiausiasis Teismas Domstolen om at forklare, om det i denne sag, for så vidt som CMR-konventionens artikel 31, stk. 1, og artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 44/2001 ikke er i strid med hinanden, skal antages, at hvis de omtvistede forhold er omfattet af CMR-konventionens (specialkonventionen) rækkevidde, finder retsreglerne i CMR-konventionens artikel 31 anvendelse ved afgørelsen af, hvilken stats retter der har kompetence i den tvist, der skal behandles, hvis retsreglerne i CMR-konventionens artikel 31, stk. 1, ikke er i strid med de grundlæggende formål med

forordning nr. 44/2001, ikke fører til resultater, der er mindre gunstige for opfyldelsen af det indre markeds rette funktionsmåde, og er tilstrækkeligt klare og præcise?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29.5.2000 om konkurs (EFT L 160, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 29. marts 2013 — Damijan Vnuk mod Zavarovalnica Triglav d.d.

(Sag C-162/13)

(2013/C 156/37)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Damijan Vnuk

Sagsøgt: Zavarovalnica Triglav d.d.

Præjudicielt spørgsmål

Skal begrebet [transport med] »køretøjer« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 ⁽¹⁾ om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse fortolkes således, at det ikke omfatter omstændighederne i den foreliggende sag, hvor sagsøgtens forsikringstager stødte ind i sagsøgerens stige med en traktor med anhænger under stabling af høballer ved høladen, idet denne hændelse ikke er indtruffet i forbindelse med færdsel på offentlig vej?

⁽¹⁾ EFT 1972 II, s. 345.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil Constitutionnel (Frankrig) den 4. april 2013 — Jeremy F. mod Premier ministre

(Sag C-168/13)

(2013/C 156/38)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil Constitutionnel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jeremy F.

Sagsøgt: Premier ministre

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 27 og 28 i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for, at medlemsstater fastsætter en adgang til domstolsprøvelse, hvorved der foranstaltes udsættelse af fuldbyrdelsen af en afgørelse fra den judicielle myndighed, der inden 30 dage fra modtagelsen af anmodningen træffer afgørelse for at give samtykke enten til, at en person retsforfølges, idømmes straf eller på anden måde tilbageholdes med henblik på retsforfølgning eller fuldbyrdelse af en straffedom eller en anden frihedsberøvende foranstaltning for en lovovertrædelse, der er begået inden den, for hvilken den pågældende i henhold til en europæisk arrestordre er blevet overgivet, eller til, at en person overgives til en anden medlemsstat end den fuldbyrdende medlemsstat i henhold til en europæisk arrestordre, der er udstedt for en inden overgivelsen begået lovovertrædelse?

⁽¹⁾ EFT L 190, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Riigikohus (Estland) den 28. marts 2013 — MTÜ Liivimaa Lihaveis mod Eesti-Läti programmi 2007-2013 Seirekomitee

(Sag C-175/13)

(2013/C 156/39)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Riigikohus (Estland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MTÜ Liivimaa Lihaveis

Sagsøgt: Eesti-Läti programmi 2007-2013 Seirekomitee (overvågningsudvalget for det estisk-lettiske program 2007-2013)

Intervenant: Eesti Vabariigi Siseministeerium (Republikken Estlands indenrigsministerium)

Præjudicielle spørgsmål

2.1. Har de medlemsstater, der deltager i det estisk-lettiske program 2007-2013, ved nedsættelse af det i artikel 63, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 ⁽¹⁾ og artikel 14, stk. 3, i Europa-Parlamentets og

Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5. juli 2006 ⁽²⁾ nævnte overvågningsudvalg i henhold til artikel 19, stk. 1, [andet afsnit], i Traktaten om den Europæiske Union og artikel 47, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder pligt til at indgå aftale om, hvilken ret der er kompetent til at påkende sager vedrørende afgørelser truffet af overvågningsudvalget, og efter hvilken retsorden sagen skal afgøres?

- 2.2. Såfremt spørgsmål 2.1 besvares bekræftende, men der ikke er indgået en sådan aftale, er det da foreneligt med artikel 63, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006, såfremt en sag, der er anlagt til prøvelse af en afgørelse truffet af overvågningsudvalget, påkendes af en ret i den medlemsstat, hvor sagsøgeren er statsborger, på grundlag af national ret?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11.7.2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden og ophævelse af forordning (EF) nr. 1260/1999 (EUT L 210, s. 25).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1080/2006 af 5.7.2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1783/1999 (EUT L 210, s. 1).

Sag anlagt den 11. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Finland

(Sag C-178/13)

(2013/C 156/40)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved I. Koskinen og J. Hottiaux, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Finland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, artikel 3-7, og artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter ⁽¹⁾, idet den for så vidt angår selvstændige chauffører ikke har vedtaget samtlige de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 23. marts 2009.

⁽¹⁾ EFT L 80, s. 35.

Sag anlagt den 12. april 2013 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien

(Sag C-188/13)

(2013/C 156/41)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Rous og J. Hottiaux)

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 i Kommissionens direktiv 2011/18/EU af 1. marts 2011 ⁽¹⁾ om ændring af bilag II, V og VI til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/57/EF om interoperabilitet i jernbanesystemet i Fællesskabet, idet den ikke har vedtaget alle de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Republikken Slovenien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 31. december 2011.

⁽¹⁾ EUT L 57, s. 21.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. marts 2013 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland, støttet af Den Franske Republik, Rumænien, Kongeriget Nederlandene og Den Slovakiske Republik

(Sag C-148/12) ⁽¹⁾

(2013/C 156/42)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 12.5.2012.

RET TEN

Rettens dom af 12. april 2013 — Du Pont de Nemours (France) m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-31/07) ⁽¹⁾

(Plantebeskyttelsesmidler — flusilazol som aktivstof — optagelse i bilag I til direktiv 91/414/EØF — annullations-søgsmål — delvis annulation — uadskillelighed — afvisning — ansvar uden for kontraktforhold — begrænsning af optagelsen til en periode på 18 måneder og for fire afgrøder — forsigtighedsprincip — proportionalitetsprincippet — ret til kontradiktion — ligebehandling — begrundelse — magtfordrejning — tilstrækkeligt kvalificeret tilsidesættelse af en bestemmelse, som tillægger borgerne rettigheder)

(2013/C 156/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Du Pont de Nemours (France) SAS (Puteaux, Frankrig), Du Pont Portugal — Serviços, Sociedade Unipessoal Lda (Lisabon, Portugal), Du Pont Ibérica, SL (Barcelona, Spanien), Du Pont de Nemours (Belgium) BVBA (Mechelen, Belgien), Du Pont de Nemours Italiana Srl (Milano, Italien), Du Pont De Nemours (Nederland) BV (Dordrecht, Nederlandene), Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH (Bad Homburg vor der Höhe, Tyskland), DuPont CZ s.r.o. (Prag, Den Tjekkiske Republik), DuPont Magyarország Kereskedelmi kft (Budaors, Ungarn), DuPont Poland sp. z o.o. (Warszawa, Polen), DuPont Romania Srl (Bukarest, Rumænien), DuPont (UK) Ltd (Stevenage, Det Forenede Kongerige), Dy-Pont Agkro Ellas AE (Halandri, Grækenland), DuPont International Operations SARL (Le Grand-Saconnex, Schweiz), og DuPont Solutions (France) SAS (Puteaux) (først ved advokaterne D. Waelbroeck og N. Rampal, derefter ved D. Waelbroeck)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved L. Parpala og B. Doherty, derefter ved L. Parpala og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgerne: European Crop Protection Association (ECPA) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne U. Zinsmeister og I. Antypas)

Sagens genstand

Dels påstand om annulation af Kommissionens direktiv 2006/133/EF af 11. december 2006 om ændring af bilag 1 til Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage flusilazol som aktivstof (EFT L 349, s. 27), for så vidt som det begrænser optagelsen af flusilazol i bilag I til direktiv 91/414 til kun fire afgrøder og til en periode på 18 måneder, dels påstand om erstatning.

Konklusion

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Du Pont de Nemours (France) SAS, Du Pont Portugal — Serviços, Sociedade Unipessoal Lda, Du Pont Ibérica, SL, Du Pont de Nemours (Belgium) BVBA, Du Pont de Nemours Italiana Srl, Du Pont De Nemours (Nederland) BV, Du Pont de Nemours (Deutschland) GmbH, DuPont CZ s.r.o., DuPont Magyarország Kereskedelmi kft, DuPont Poland sp. z o.o., DuPont Romania Srl, DuPont (UK) Ltd, Dy-Pont Agkro Ellas AE, DuPont International Operations SARL og DuPont Solutions (France) SAS bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte sagsomkostninger i hovedsagen samt i sagen om særlige forholdsregler.

3) European Crop Protection Association (ECPA) bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 69 af 24.3.2007.

Rettens dom af 12. april 2013 — AEPI mod Kommissionen

(Sag T-392/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/44)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: AEPI Elliniki Etaireia pros Prostanian tis Pnevmatikis Idioktisias AE (Athen, Grækenland) (først ved advokaterne P. Xanthopoulos og T. Asprogerakas Grivas, derefter ved Asprogerakas Grivas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Christoforou og F. Castillo de la Torre, som befuldmægtigede, først bistået af advokat M. Moustakali, derefter af advokat S. Dempegiotis)

Sagens genstand

Deltvis annulation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008, om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008, om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den vedrører AEPI Elliniki Etaireia pros Prostanian tis Pnevmatikis Idioktisias AE.

- 2) Artikel 4 i beslutning K(2008) 3435 endelig, annulleres i det omfang, den henviser til beslutningens artikel 3, for så vidt som den vedrører AEPI.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af AEPI's omkostninger.
- 5) AEPI bærer halvdelen af sine egne omkostninger.
- 6) Hver part bærer sine egne omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 301 af 22.11.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — Stowarzyszenie Autorów ZAiKS mod Kommissionen

(Sag T-398/08) (¹)

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/45)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Stowarzyszenie Autorów ZAiKS (Warszawa, Polen) (ved advokaterne B. Borkowska og M. Bleszyński)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og K. Mojzesowicz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den vedrører Stowarzyszenie Autorów ZAiKS.
- 2) Artikel 4, stk. 2 og 3, i nævnte beslutning annulleres i det omfang, den henviser til beslutningens artikel 3, for så vidt som den vedrører Stowarzyszenie Autorów ZAiKS.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.

- 4) Kommissionen betaler omkostningerne i forbindelse med hovedsagen.

- 5) Stowarzyszenie Autorów ZAiKS og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 285 af 8.11.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — Säveltäjien Tekijänoikeustoimisto Teosto mod Kommissionen

(Sag T-401/08) (¹)

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/46)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Säveltäjien Tekijänoikeustoimisto Teosto ry (Helsinki, Finland) (ved advokat H. Pokela)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved E. Paasivirta, F. Castillo de la Torre og P. Aalto, derefter ved E. Paasivirta og F. Castillo de la Torre, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den angår Säveltäjien Tekijänoikeustoimisto Teosto ry.
- 2) Artikel 4 i beslutning K(2008) 3435 endelig annulleres i det omfang, den henviser til beslutningens artikel 3, for så vidt som den angår Säveltäjien Tekijänoikeustoimisto Teosto.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af Säveltäjien Tekijänoikeustoimisto Teostos omkostninger.

- 5) Säveltäjän Tekijänoikeustoimisto Teosto bærer halvdelen af sine egne omkostninger.
- 6) Säveltäjän Tekijänoikeustoimisto Teosto og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 313 af 6.12.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — GEMA mod Kommissionen

(Sag T-410/08) (¹)

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA) (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne R. Bechtold, I. Brinker, T. Holzmüller og professor J. Schwarze)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis og O. Weber, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: RTL Group SA (Luxembourg, Luxembourg), CLT-UFA (Luxembourg), Music Choice Europe Ltd (London, Det Forenede Kongerige), ProSiebenSat.1 Media AG (Unterföhring, Tyskland), Modern Times Group MTG AB (Stockholm, Sverige), Viasat Broadcasting UK Ltd (London) og Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) (Berlin) (først ved advokaterne M. Hansen, A. Weitbrecht og É. Barbier de La Serre, derefter ved advokaterne M. Hansen, A. Weitbrecht, J. Ruiz Calzado og solicitor J. Kallaugher)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den vedrører Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA).

- 2) Artikel 4, stk. 2 og 3, i beslutning K(2008) 3435 endelig annulleres, for så vidt som den henviser til beslutningens artikel 3, for så vidt som den vedrører GEMA.

- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler GEMA's omkostninger bortset fra omkostninger i forbindelse med interventionen.

- 4) RTL Group SA, CLT-UFA, Music Choice Europe Ltd, ProSiebenSat.1 Media AG, Modern Times Group MTG AB, Viasat Broadcasting UK Ltd og Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) bærer sine egne omkostninger og betaler GEMA's omkostninger i forbindelse med interventionen.

- 5) GEMA, Kommissionen, RTL Group, CLT-UFA og Music Choice Europe bærer hver deres egne omkostninger vedrørende sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 313 af 6.12.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — Artisjus mod Kommissionen

(Sag T-411/08) (¹)

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/48)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület (Budapest, Ungarn) (ved advokaterne Z. Hegymegi-Barakonyi, P. Vörös og M. Horányi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og V. Bottka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den vedrører Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület.

2) Artikel 4, stk. 2 og 3, i nævnte beslutning annulleres, for så vidt som den henviser til beslutningens artikel 3, for så vidt som den vedrører Artisjus Magyar Szerzői Jogvédő Iroda Egyesület.

3) Europa-Kommissionen betaler omkostningerne i forbindelse med hovedsagen.

4) Artisjus og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 22.11.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — SOZA mod Kommissionen

(Sag T-413/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Slovenský ochranný Zväz Autorský pre práva k hudobným dielam (SOZA) (Bratislava, Slovakiet) (ved advokat M. Favart)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, A. Biolan og J. Bourke, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokaterne J.-F. Bellis og K. Van Hove)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den vedrører Slovenský ochranný Zväz Autorský pre práva k hudobným dielam (SOZA).

2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.

3) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 22.11.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība mod Kommissionen

(Sag T-414/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība (Riga, Letland) (ved advokat M. Favart)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og A. Biolan, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokaterne J.-F. Bellis og K. Van Hove) og European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Schweiz) (ved advokat D. Waelbroeck og solicitor D. Slater)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den vedrører Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra/Latvijas Autoru apvienība.

2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.

3) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 6.12.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — Irish Music Rights Organisation mod Kommissionen(Sag T-415/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Irish Music Rights Organisation Ltd (Dublin, Irland) (ved advokat M. Favart og solicitor D. Collins)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og J. Bourke, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokaterne J.-F. Bellis og K. Van Hove) og European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Schweiz) (ved advokat D. Waelbroeck og solicitor D. Slater)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den vedrører Irish Music Rights Organisation Ltd.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 6.12.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — Eesti Autorite Ühing mod Kommissionen(Sag T-416/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Eesti Autorite Ühing (Tallin, Estland) (ved advokat M. Favart)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og A. Biolan, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokaterne J.-F. Bellis og K. Van Hove) og European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Schweiz) (ved advokaterne D. Waelbroeck og D. Slater)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den vedrører Eesti Autorite Ühing.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 6.12.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — Sociedade Portuguesa de Autores mod Kommissionen

(Sag T-417/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sociedade Portuguesa de Autores CRL (Lissabon, Portugal) (ved advokat M. Favart)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og A. Biolan, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokaterne J.-F. Bellis og K. Van Hove) og European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Schweiz) (ved advokat D. Waelbroeck og solicitor D. Slater)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den vedrører Sociedade Portuguesa de Autores CRL.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 6.12.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — OSA mod Kommissionen

(Sag T-418/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním o. s. (OSA) (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat M. Favart)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og A. Biolan, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokaterne J.-F. Bellis og K. Van Hove) og European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Schweiz) (ved advokat D. Waelbroeck og solicitor D. Slater)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den vedrører Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním o. s. (OSA).
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 6.12.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — LATGA-A mod Kommissionen(Sag T-419/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Lietuvos autorių teisių gynimo asociacijos agentūra (LATGA-A) (Vilnius, Litauen) (ved advokat M. Favart)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og A. Biolan, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokaterne J.-F. Bellis og K. Van Hove) og European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Schweiz) (ved advokat D. Waelbroeck og solicitor D. Slater)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den vedrører Lietuvos autorių teisių gynimo asociacijos agentūra (LATGA A).
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 6.12.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — SAZAS mod Kommissionen(Sag T-420/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Združenje skladateljev, avtorjev in založnikov za zaščito avtorskih pravic Slovenije (SAZAS) (Trzin, Slovenien) (ved advokat M. Favart)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og A. Biolan, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokaterne J.-F. Bellis og K. Van Hove) og European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Schweiz) (ved advokat D. Waelbroeck og solicitor D. Slater)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den vedrører Združenje skladateljev, avtorjev in založnikov za zaščito avtorskih pravic Slovenije (SAZAS).
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 6.12.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — Performing Right Society mod Kommissionen

(Sag T-421/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Performing Right Society Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne J. Rivas Andrés og M. Nissen, og solicitor G. Eclair-Heath)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og J. Bourke, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (Madrid, Spanien) (ved advokaterne R. Allende-salazar Corcho og R. Vallina Hoset)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) (Zürich, Schweiz) (ved advokaterne L. Uusitalo og L. Rechartt), RTL Group SA (Luxembourg, Luxembourg), CLT-UFA (Luxembourg), Music Choice Europe Ltd (London), ProSiebenSat.1 Media AG (Unterföhring, Tyskland), Modern Times Group MTG AB (Stockholm, Sverige), Viasat Broadcasting UK Ltd (London) og Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) (Berlin, Tyskland) (først ved advokaterne M. Hansen, É. Barbier de La Serre og solicitor O. Zafar, derefter ved advokaterne M. Hansen, A. W. Weitbrecht, J. Ruiz Calzado og solicitor J. Kallaughier)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Kommissionens begæring om foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse tages ikke til følge.
- 2) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den vedrører Performing Right Society Ltd.

3) Artikel 4, stk. 2, i beslutning K(2008) 3435 endelig annulleres i det omfang, den henviser til beslutningens artikel 3, for så vidt som den vedrører Performing Right Society.

4) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.

5) Performing Right Society bærer halvdelen af sine egne omkostninger, bortset fra omkostningerne forbundet med interventionerne til støtte for Kommissionen.

6) Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

7) Europa-Kommissionen bærer halvdelen af sine egne omkostninger samt betaler halvdelen af Performing Right Society's omkostninger bortset fra omkostningerne forbundet med interventionerne til støtte for Kommissionen, og halvdelen af SGAE's omkostninger.

8) International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) bærer sine egne omkostninger samt Performing Right Society's omkostninger forbundet med dens intervention.

9) RTL Group SA, CLT-UFA, Music Choice Europe Ltd, ProSiebenSat.1 Media AG, Modern Times Group MTG AB, Viasat Broadcasting UK Ltd og Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV bærer hver deres egne omkostninger samt Performing Right Society's omkostninger forbundet med deres intervention.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 6.12.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — SACEM mod Kommissionen

(Sag T-422/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/58)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Société des auteurs, compositeurs et éditeurs de musique (SACEM) (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokat H. Calvet)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og E. Gippini Fournier, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Den Franske Republik (først ved G. de Bergues, E. Belliard og A.-L. Vendrolini, derefter ved G. de Bergues og J. Gсталter, som befuldmægtigede) og Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) (Madrid, Spanien) (ved advokaterne R. Allendesalazar Corcho, R. Vallina Hoset og P. Hernández Arroyo)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) (Zürich, Schweiz) (ved advokaterne L. Uusitalo og L. Rechartt), RTL Group SA (Luxembourg, Luxembourg), CLT-UFA (Luxembourg), Music Choice Europe Ltd, (London, Det Forenede Kongerige), ProSiebenSat.1 Media AG (Unterföhring, Tyskland), Modern Times Group MTG AB (Stockholm, Sverige), Viasat Broadcasting UK Ltd (London) og Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) (Berlin, Tyskland) (først ved advokaterne M. Hansen, É. Barbier de La Serre og solicitor O. Zafar, derefter ved advokaterne M. Hansen, J. Ruiz Calzado, A. Weitbrecht og solicitor J. Kallaugher)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Kommissionens begæring om foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse tages ikke til følge.
- 2) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den angår Société des auteurs, compositeurs et éditeurs de musique (SACEM).
- 3) Artikel 4, stk. 2 og 3, i beslutning K(2008) 3435 endelig annulleres, for så vidt som den henviser til beslutningens artikel 3, for så vidt som den angår SACEM.
- 4) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 5) SACEM bærer halvdelen af sine egne omkostninger, bortset fra omkostningerne forbundet med interventionerne til støtte for Kommissionen.
- 6) Den Franske Republik bærer sine egne omkostninger.
- 7) Sociedad General de Autores y Editores (SGAE) bærer halvdelen af sine egne omkostninger.
- 8) Kommissionen bærer sine egne omkostninger samt betaler halvdelen af SACEM's omkostninger bortset fra omkostningerne forbundet med interventionerne til støtte for Kommissionen, og halvdelen af SGAE's omkostninger.

9) International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) bærer sine egne omkostninger og betaler SACEM's omkostninger i forbindelse med interventionen.

10) RTL Group SA, CLT-UFA, Music Choice Europe Ltd, ProSiebenSat.1 Media AG, Modern Times Group MTG AB, Viasat Broadcasting UK Ltd og le Verband Privater Rundfunk und Telemedien eV (VPRT) bærer hver deres egne omkostninger samt SACEM's omkostninger forbundet med deres intervention.

11) SACEM, Kommissionen, RTL Group, CLT-UFA og Music Choice Europe bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 327 af 20.12.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — KODA mod Kommissionen

(Sag T-425/08) (¹)

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/59)

Processprog: dansk

Parter

Sagsøger: Koda (København, Danmark) (først ved advokaterne K. Dyekjær og J. Borum, derefter ved advokaterne J. Borum og C. Karhula Lauridsen, og endelig ved advokaterne J. Borum og G. Holtsø)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved F. Castillo de la Torre og N. Rasmussen, derefter ved F. Castillo de la Torre og U. Nielsen, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) (Zürich, Schweiz) (ved advokaterne L. Uusitalo og L. Rechartt)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den angår Koda.
- 2) Artikel 4, stk. 2 og 3, i beslutning K(2008) 3435 endelig annulleres, for så vidt som den henviser til beslutningens artikel 3, for så vidt som den angår Koda.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 4) Kommissionen bærer for det første sine egne omkostninger og betaler for det andet sagsøgerens omkostninger bortset fra omkostninger i forbindelse med interventionen.
- 5) International Federation of the Phonographic Industry (IFPI) bærer sine egne omkostninger og betaler Kodas omkostninger i forbindelse med interventionen.
- 6) Koda og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger vedrørende sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 327 af 20.12.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — STEF mod Kommissionen

(Sag T-428/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Samband tónskálda og eigenda flutningsréttar (STEF) (Reykjavík, Island) (ved advokat H. Melkorka Óttarsdóttir)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og J. Bourke, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den vedrører Samband tónskálda og eigenda flutningsréttar (STEF).
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 6.12.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — AKM mod Kommissionen

(Sag T-432/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/61)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger reg. Gen. mbH (AKM) (Wien, Østrig) (ved advokaterne H. Wollmann og F. Urlesberger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre, A. Antoniadis og O. Weber, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Republikken Østrig (ved G. Hesse, C. Pesendorfer, E. Riedl, M. Fruhmam og A. Posch, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den vedrører Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger reg. Gen. mbH (AKM).

- 2) Artikel 4 i beslutning K(2008) 3435 endelig annulleres, for så vidt som den henviser til beslutningens artikel 3, for så vidt som den vedrører AKM.
- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af AKM's omkostninger.
- 5) AKM bærer halvdelen af sine egne omkostninger.
- 6) Republikken Østrig bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 327 af 20.12.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — SIAE mod Kommissionen

(Sag T-433/08) (¹)

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/62)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Società italiana degli autori ed editori (SIAE) (Rom, Italien) (ved advokaterne M. Siragusa, L. Vullo og S. Valentino)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci og F. Castillo de la Torre, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den vedrører Società italiana degli autori ed editori (SIAE).
- 2) Artikel 4, stk. 2, i nævnte beslutning annulleres, for så vidt som den vedrører SIAE.

- 3) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 4) Kommissionen betaler omkostningerne i forbindelse med hovedsagen.
- 5) SIAE og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EUT C 301 af 22.11.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — Tono mod Kommissionen

(Sag T-434/08) (¹)

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tono (Oslo, Norge) (ved advokaterne S. Teigum og A. Ringnes)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og J. Bourke, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den vedrører Tono.
- 2) I øvrigt frifindes Europa-Kommissionen.
- 3) Kommissionen betaler omkostningerne i forbindelse med hovedsagen.

- 4) Tono og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 6.12.2008.

Rettens dom af 12. april 2013 — CISAC mod Kommissionen

(Sag T-442/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — aftaler — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — bevis — uskyldsformodning)

(2013/C 156/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC) (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokaterne J.-F. Bellis og K. Van Hove)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og A. Biolan, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren/sagsøgerne: European Broadcasting Union (EBU) (Grand-Saconnex, Schweiz) (ved advokat D. Waelbroeck og solicitor D. Slater)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Artikel 3 i Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC) annulleres, for så vidt som den vedrører International Confederation of Societies of Authors and Composers (CISAC).

- 2) Europa-Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 4.4.2009.

Rettens dom af 12. april 2013 — Stim mod Kommissionen

(Sag T-451/08) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — ophavsret vedrørende offentlig fremførelse af musikværker via internettet, satellit og videre-spredning pr. kabel — beslutning om, at der foreligger en overtrædelse af artikel 81 EF — opdeling af det geografiske marked — bilaterale aftaler mellem nationale forvaltningsselskaber — samordnet praksis, som udelukker muligheden for at udstede multiterritorie- og multirepertoirelicenser — artikel 151, stk. 4, EF — kulturel mangfoldighed)

(2013/C 156/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim) (Stockholm, Sverige) (ved solicitor C. Thomas og advokat N. Pourbaix)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castillo de la Torre og V. Bottka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2008) 3435 endelig af 16. juli 2008 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/C2/38.698 — CISAC)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim) betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 6.12.2008.

Rettens dom af 19. april 2013 — Italien mod Kommissionen

(Forenede sager T-99/09 og T-308/09) ⁽¹⁾

(EFRU — regionalt operationelt program 2000-2006 for Campaniaregionen — forordning (EF) nr. 1260/1999 — artikel 32, stk. 3, litra f) — beslutning om ikke at foretage mellemliggende betalinger, der vedrører det regionale operationelle program i forbindelse med håndtering og bortskaffelse af affald — overtrædelsesprocedure mod Italien)

(2013/C 156/66)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocati dello Stato P. Gentili, samt i sag T 99/09, G. Palmieri)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Recchia og A. Steiblytè, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelser indeholdt i Kommissionens skrivelser af 22. december 2008, af 2. februar 2009 og af 6. februar 2009 (nr. 012480, nr. 00841 og nr. 001059 — sag T-99/09) samt af 20. maj 2009 (nr. 004263 — sag T-308/99), hvorved den i medfør af artikel 32, stk. 3, litra f), i Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene (EFT L 161, s. 1) afviste de italienske myndigheders anmodninger om mellemliggende betalinger med henblik på tilbagebetaling af de afholdte udgifter efter 29. juni 2007 med hensyn til foranstaltning 1.7 i det operationelle program »Campania«.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Italienske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 102 af 1.5.2009.

Rettens dom af 19. april 2013 — Adelholzener Alpenquellen mod KHIM (form af en flaske med præget mønster)

(Sag T-347/10) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om tredimensionalt EF-varemærke — form af en flaske med præget mønster — registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ingen erklæring om omfanget af beskyttelsen — artikel 37, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 — tilsidesættelse af retten til forsvar — artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009)

(2013/C 156/67)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Adelholzener Alpenquellen GmbH (Siegsdorf, Tyskland) (ved advokaterne O. Rauscher og C. Onken)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved S. Schöffner, derefter ved A. Schifko, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 9. juni 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1516/2009-1) vedrørende en ansøgning om registrering af et tredimensionalt EF-varemærke, der udgøres af formen af en flaske med præget mønster

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

- 2) Adelholzener Alpenquellen GmbH betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 288 af 23.10.2010.

Rettens dom af 17. april 2013 — Continental Bulldog Club Deutschland mod KHIM (CONTINENTAL)

(Sag T-383/10) (¹)

(EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket CONTINENTAL — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 156/68)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Continental Bulldog Club Deutschland eV (Berlin, Tyskland) (først ved advokat S. Vollmer, derefter ved advokat U. Rühl)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (først ved S. Schöffner, derefter ved D. Walicka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. juni 2010 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 300/2010-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket CONTINENTAL som EF-varemærke

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Continental Bulldog Club Deutschland eV betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 301 af 6.11.2010.

Rettens dom af 19. april 2013 — Aecops mod Kommissionen

(Sag T-51/11) (¹)

(ESF — uddannelsesforanstaltninger — nedsættelse af den oprindeligt tildelte støtte — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — forældelse — retssikkerhed — ret til forsvar — rimelig frist — begrundelsespligt)

(2013/C 156/69)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (Lissabon, Portugal) (først ved advokaterne J. da Cruz Vilaça og L. Pinto Monteiro, derefter ved advokaterne L. Pinto Monteiro, P. Farinha Alves og N. Morais Sarmento)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Guerra e Andrade og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 27. oktober 2010 om fastsættelse af det endelige beløb for de udgifter, der er berettigede til den støtte fra Den Europæiske Socialfond (ESF), som sagsøgeren blev tildelt til uddannelsesforanstaltninger ved afgørelse K(88) 831 af 29. april 1988 til finansiering af en uddannelsesforanstaltning (sag 88 0369 P1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 7.5.2011.

Rettens dom af 19. april 2013 — Aecops mod Kommissionen

(Sag T-52/11) ⁽¹⁾

(ESF — uddannelsesforanstaltninger — nedsættelse af den oprindeligt tildelte støtte — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — forældelse — retssikkerhed — ret til forsvar — rimelig frist — begrundelsespligt)

(2013/C 156/70)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (Lissabon, Portugal) (først ved advokaterne J. da Cruz Vilaça og L. Pinto Monteiro, derefter ved advokaterne L. Pinto Monteiro, P. Farinha Alves og N. Morais Sarmento)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Guerra e Andrade og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 27. oktober 2010 om fastsættelse af det endelige beløb for de udgifter, der er berettigede til den støtte fra Den Europæiske Socialfond (ESF), som sagsøgeren blev tildelt til uddannelsesforanstaltninger ved afgørelse K(89) 570 af 22. marts 1989 til finansiering af en uddannelsesforanstaltning (sag 89 0979 P3).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 7.5.2011.

Rettens dom af 19. april 2013 — Aecops mod Kommissionen

(Sag T-53/11) ⁽¹⁾

(ESF — uddannelsesforanstaltninger — nedsættelse af den oprindeligt tildelte støtte — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — forældelse — retssikkerhed — ret til forsvar — rimelig frist — begrundelsespligt)

(2013/C 156/71)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (Lissabon, Portugal) (først ved advokaterne J. da Cruz Vilaça og L. Pinto Monteiro, derefter ved advokaterne L. Pinto Monteiro, P. Farinha Alves og N. Morais Sarmento)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Guerra e Andrade og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 27. oktober 2010 om fastsættelse af det endelige beløb for de udgifter, der er berettigede til den støtte fra Den Europæiske Socialfond (ESF), som sagsøgeren blev tildelt til uddannelsesforanstaltninger ved afgørelse K(89) 570 af 22. marts 1989 til finansiering af en uddannelsesforanstaltning (sag 89 0771 P1).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 7.5.2011.

Rettens dom af 23. april 2013 — Apollo Tyres mod KHIM — Endurance Technologies (ENDURACE)(Sag T-109/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket ENDURACE — ældre EF-figurmærke ENDURANCE — relative registreringshindringer — lighed mellem varer og tjenesteydelser — lighed mellem tegnene — delvis afslag på ansøgningen — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling)

(2013/C 156/72)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Apollo Tyres AG (Baden, Schweiz) (ved advokat S. Szilvasi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Endurance Technologies Pvt Ltd (Aurangabad, Indien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 25. november 2010 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 625/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Endurance Technologies Pvt Ltd og Apollo Tyres AG

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Apollo Tyres AG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 130 af 30.4.2011.

Rettens dom af 17. april 2013 — TCMFG mod Rådet(Sag T-404/11) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran med det formål at forhindre nuklear spredning — indefrysning af midler — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)

(2013/C 156/73)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Turbo Compressor Manufacturer (TCMFG) (Tehran, Iran) (ved advokat K. Kleinschmidt)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop og J.-P. Hix, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved F. Erlbacher og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets afgørelse 2011/299/FUSP af 23. maj 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 136, s. 65), for så vidt som den vedrører sagsøgte.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse 2011/299/FUSP af 23. maj 2011 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som den vedrører Turbo Compressor Manufacturer (TCMFG).
- 2) Virkningerne af afgørelse 2011/299, for så vidt som de vedrører TCMFG, opretholdes i en periode på højst to måneder og ti dage fra datoen for afsigelsen af denne dom.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler derudover TCMFG's omkostninger.
- 4) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 290 af 1.10.2011.

Rettens dom af 19. april 2013 — Luna mod KHIM — Asteris (Al bustan)(Sag T-454/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-figurmærket Al bustan — det ældre nationale figurmærke ALBUSTAN — reel brug af det ældre varemærke — article 57, stk. 2 og 3, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 156/74)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Luna International Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved barrister S. Malynicz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Asteris Industrial and Commercial Company SA (Athen, Grækenland)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 20. maj 2011 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1358/2008-2) vedrørende en ugyldighedssag mellem Asteris Industrial and Commercial Company SA og Luna International Ltd

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Luna International Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 319 af 29.10.2011.

Rettens dom af 18. april 2013 — Peek & Cloppenburg mod KHM — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)

(Sag T-506/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Peek & Cloppenburg — ældre national handelsbetegnelse Peek & Cloppenburg — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 156/75)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Tyskland) (først ved advokat S. Abrar, derefter ved advokat P. Lange)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Peek & Cloppenburg (Hamburg, Tyskland) (ved advokaterne A. Renck, V. von Bomhard, T. Heitmann og M. Petersenn samt solicitor I. Fowler)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 28. februar 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 53/2005-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Peek & Cloppenburg og Peek & Cloppenburg KG.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Peek & Cloppenburg KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 362 af 10.12.2011.

Rettens dom af 18. april 2013 — Peek & Cloppenburg mod KHM — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg)

(Sag T-507/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket Peek & Cloppenburg — ældre national handelsbetegnelse Peek & Cloppenburg — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 156/76)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Peek & Cloppenburg KG (Düsseldorf, Tyskland) (først ved advokat S. Abrar, derefter ved advokat P. Lange)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHM) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Peek & Cloppenburg (Hamburg, Tyskland) (ved advokaterne A. Renck, V. von Bomhard, T. Heitmann og M. Petersenn samt solicitor I. Fowler)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 28. februar 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 262/2005-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Peek & Cloppenburg og Peek & Cloppenburg KG.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Peek & Cloppenburg KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 362 af 10.12.2011.

Rettens dom af 19. april 2013 — Hultafors Group mod KHIM — Società Italiana Calzature (Snickers)

(Sag T-537/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket Snickers — det ældre nationale ordmærke KICKERS — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2013/C 156/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Hultafors Group AB (Bollebygd, Sverige) (ved advokaterne A. Rasmussen og T. Swanstrøm)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Bullock, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Società Italiana Calzature SpA (Milan, Italien) (ved advokaterne G. Cantalupi, A. Rapisardi og C. Ginevra)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 9. august 2011 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2519/2010-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Società Italiana Calzature SpA og Hultafors Group AB.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Hultafors Group AB betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og af Società Italiana Calzature SpA under sagen for Retten, og betaler de omkostninger, der er blevet afholdt af Società Italiana Calzature SpA under sagen for appelkammeret.

⁽¹⁾ EUT C 362 af 10.12.2011.

Rettens kendelse af 9. april 2013 — Zuckerfabrik Jülich mod Kommissionen

(Sag T-66/10) ⁽¹⁾

(Landbrug — sukker — produktionsafgifter — delvis annullation og erklæring om ugyldighed af forordning (EF) nr. 1193/2009 efter sagens anlæg — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2013/C 156/78)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Zuckerfabrik Jülich GmbH (tidligere Zuckerfabrik Jülich AG) (Jülich, Tyskland) (ved advokaterne H.-J. Prieß og B. Sachs)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Rossi og B. Schima, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Spanien (først ved abogado del Estado F. Díez Moreno, derefter ved abogado del Estado A. Rubio González), og Republikken Litauen (først ved R. Janeckaitė og R. Krasuckaitė, derefter ved R. Krasuckaitė og R. Mackevičienė, som befuldmægtigede).

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 1193/2009 af 3. november 2009 om berigtigelse af forordning (EF) nr. 1762/2003, (EF) nr. 1775/2004, (EF) nr. 1686/2005 og (EF) nr. 164/2007 og om fastsættelse af produktionsafgifterne i sukkersektoren for produktionsåret 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 og 2005/2006 (EUT L 321, s. 1).

Konklusion

- 1) Det er ikke længere fornuddent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Zuckerfabrik Jülich GmbH's omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien og Republikken Litauen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 113 af 1.5.2010.

Rettens kendelse af 9. april 2013 — British Sugar mod Kommissionen

(Sag T-86/10) ⁽¹⁾

(Landbrug — sukker — produktionsafgifter — delvis annullation og delvis ugyldighedserklæring af forordning (EF) nr. 1193/2009 efter søgsmålets anlæggelse — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2013/C 156/79)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: British Sugar plc (London, Det Forenede Kongerige) (først ved K. Lasok, QC, barrister G. Facenna, solicitors W. Robinson, P. Doris og D. Das, derefter ved K. Lasok, G. Facenna, W. Robinson og D. Das)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Banks og P. Rossi, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Spanien (først ved abogado del Estado F. Díez Moreno, derefter ved abogado del Estado A. Rubio González) og Republikken Litauen (ved R. Janeckaitė og R. Krasuckaitė, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Republikken Letland (ved K. Drēviņa og K. Krasovska, som befuldmægtigede) og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved S. Behzadi Spencer og S. Hathaway, derefter ved S. Behzadi Spencer og A. Robinson, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 1193/2009 af 3. november 2009 om berigtigelse af forordning (EF) nr. 1762/2003, (EF) nr. 1775/2004, (EF) nr. 1686/2005 og (EF) nr. 164/2007 og om fastsættelse af produktionsafgifterne i sukkersektoren for produktionsåret 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 og 2005/2006 (EUT L 321, s. 1).

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i den foreliggende sag.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af British Sugar plc. afholdte omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien, Republikken Letland, Republikken Litauen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 113 af 1.5.2010.

Rettens kendelse af 9. april 2013 — Südzucker m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-102/10) ⁽¹⁾

(Landbrug — sukker — produktionsafgifter — delvis annullation og erklæring om ugyldighed af forordning (EF) nr. 1193/2009 efter sagens anlæg — uforment at træffe afgørelse)

(2013/C 156/80)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Südzucker AG Mannheim/Ochsenfurt (Mannheim, Tyskland), Agrana Zucker GmbH (Wien, Østrig), Südzucker Polska S.A. (Wrocław, Polen), Raffinerie tirlémontoise (Bruxelles, Belgien) og Saint Louis Sucre SA, (Paris, Frankrig) (ved advokaterne H.-J. Prieß og B. Sachs)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved P. Rossi og B. Schima, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgerne: Kongeriget Spanien (først ved abogado del Estado F. Diez Moreno, derefter ved abogado del Estado A. Rubio González) og Republikken Litauen (først ved R. Janeckaitė og R. Krasuckaitė, derefter ved R. Krasuckaitė og R. Mackevičienė, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (først ved S. Behzadi-Spencer og S. Hathaway, derefter ved S. Behzadi-Spencer og A. Robinson, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens forordning (EF) nr. 1193/2009 af 3. november 2009 om berigtigelse af forordning (EF) nr. 1762/2003, (EF) nr. 1775/2004, (EF) nr. 1686/2005 og (EF) nr. 164/2007 og om fastsættelse af produktionsafgifterne i sukkersektoren for produktionsåret 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 og 2005/2006 (EUT L 321, s. 1).

Konklusion

- 1) Det er ikke længere forment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Südzucker AG Mannheim/Ochsenfurt, Agrana Zucker GmbH, Südzucker Polska S.A., Raffinerie tirlémontoise og Saint Louis Sucre SA.
- 3) Kongeriget Spanien, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Republikken Litauen bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 113 af 1.5.2010.

Rettens kendelse af 11. april 2013 — Tridium mod KHIM — q-bus Mediatektur (SEDONA FRAMEWORK)

(Sag T-467/12) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelse — tilbagekaldelse af indsigelse — uforment at træffe afgørelse i sagen)

(2013/C 156/81)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Tridium, Inc. (Richmond, Virginia, De Forenede Stater) (ved advokat M. Nentwig)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved P. Geroulakos, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: q-bus Mediatektur GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokat M.-T. Schott)

Sagens genstand

Søgsmål indledt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. august 2012 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1943/2011-2) vedrørende en indsigelsessag mellem q-bus Mediatektur GmbH og Tridium, Inc.

Konklusion

- 1) Det er uformødent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Tridium, Inc. og q bus Mediatektur GmbH bærer deres egne omkostninger og betaler hver halvdelen af de omkostninger, der er afholdt af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design).

(¹) EUT C 9 af 12.1.2013.

Appel iværksat den 21. marts 2013 af BG til prøvelse af dom afsagt af Personaleretten den 17. juli 2012 i sag F-54/11, BG mod Ombudsmanden

(Sag T-406/12 P)

(2013/C 156/82)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: BG (Strasbourg, Frankrig) (ved advokaterne L. Levi og A. Blot)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Ombudsmand

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- EU-Personalerettens dom af 17. juli 2012 i sag F-54/11 ophæves.
- Følgelig gives der appellanten medhold i hendes påstande i første instans, og der nedlægges i overensstemmelse hermed:
 - principalt påstand om, at appellanten genindsættes i sin stilling som fuldmægtig i lønklasse A5, løntrin 2, med tilbagevirkende kraft fra ikrafttrædelsesdatoen for afgørelsen om fjernelse fra tjenesten, og betaling af de økonomiske rettigheder, som hun har ret til for hele denne periode, med tillæg af morarenter beregnet med ECB's rentesats, forhøjet med 2 procentpoint.
 - subsidiært påstand om tilkendelse af et beløb, som svarer til den aflønning, appellanten ville have oppebåret fra ikrafttrædelsesdatoen for hendes fjernelse fra stillingen i august 2010 indtil den måned, hvor hun når pensionsalderen, i juli 2040, og tilsvarende regulering af appellanten pensionsrettigheder.
 - under alle omstændigheder påstand om tilkendelse af et beløb på 65 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.
 - Den Europæiske Ombudsmand tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.

- Ombudsmanden tilpligtes at betale alle sagens omkostninger for begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat fire anbringender.

- 1) Første anbringende om en urigtig gengivelse af sagsakterne i forbindelse med Personalerettens kontrol med overholdelsen af den disciplinære procedure og navnlig om en tilsidesættelse af artikel 25 i bilag IX til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, idet Personaleretten fortolkede begrebet »straffesag« fejltagtigt (præmis 68 ff. i den appellerede dom).
- 2) Andet anbringende om en tilsidesættelse af pligten til at kontrollere, om begrundelsespligten er overholdt, og om der er foretaget en urigtig gengivelse af sagsakterne, idet Personaleretten fastslog, at Ombudsmanden ikke tilsidesatte begrundelsespligten, selv om han fraveg disciplinærrådets udtalelse (præmis 102 og 103 i den appellerede dom).
- 3) Tredje anbringende om en underkendelse af pligten til at kontrollere, om der er foretaget et åbenbart urigtigt skøn, om der er sket en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, samt om sagsakterne er blevet gengivet urigtigt, idet Personaleretten fastslog, at Ombudsmanden ikke tilsidesatte proportionalitetsprincippet ved at pålægge appellanten den strengeste sanktion, der er fastsat i vedtægten (præmis 115-130 i den appellerede dom).
- 4) Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af pligten til at kontrollere, om princippet om ligebehandling af mænd og kvinder er blevet overholdt, og om at Personaleretten har tilsidesat begrundelsespligten, idet Personaleretten ikke undersøgte, om appellanten graviditet, der var en faktor, som hendes handling hang sammen med, medførte eller udgjorde en indirekte forskelsbehandling af appellanten (præmis 139 ff. i den appellerede dom).

Sag anlagt den 20. marts 2013 — Talanton mod Kommissionen

(Sag T-165/13)

(2013/C 156/83)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Talanton Anonimi Emporiki — Simvouleftiki-Ekpai-deftiki Etairia Dianomon, Parochis Ipriesion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (Athen, Grækenland) (ved advokaterne M. Angelopoulos og K. Damis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Europa-Kommissionens nægtelse af at betale sagsøgerens omkostninger på et beløb af 578 937 EUR for kontrakten for projektet »A sophisticated multi-parametric system for the continuous — effective assessment and monitoring of motor status in Parkinson's disease and other neurodegenerative diseases (PERFORM)« på grundlag af revisionsberetningen 11-BA135-006 udgør en tilsidesættelse af Kommissionens kontraktlige forpligtelser, og at sagsøgeren skal tilbagebetale Europa-Kommissionen 21 171 EUR og ikke summen af et beløb på 487 101 EUR og den konventionalbod, som fastsættes af Kommissionen.

— Det fastslås, at Europa-Kommissionens nægtelse af at betale sagsøgerens omkostninger på et beløb af 153 117 EUR for kontrakten for projektet »Point-of-Care MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases (POCEMON)« på grundlag af revisionsberetningen 11-BA135-006 udgør en tilsidesættelse af Kommissionens kontraktlige forpligtelser, og at sagsøgeren skal tilbagebetale Europa-Kommissionen 143 671 EUR og ikke summen af et beløb på 273 559,63 EUR og den konventionalbod, som fastsættes af Kommissionen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med søgsmålet forbinder sagsøgeren to påstande.

Først en påstand vedrørende Kommissionens ansvar under kontrakt nr. FP7-215952 for gennemførelsen af projektet »A sophisticated multi-parametric system for the continuous — effective assessment and monitoring of motor status in Parkinson's disease and other neurodegenerative diseases (PERFORM)« og under revisionsberetning 11-BA135-006, i henhold til artikel 272 TEUF. Sagsøgeren gør særligt gældende, at Europa-Kommissionen er ansvarlig for tilsidesættelse af sine kontraktmæssige forpligtelser og for tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning og proportionalitetsprincippet.

Dernæst en påstand vedrørende Kommissionens ansvar under kontrakt nr. FP7-216088 for gennemførelsen af projektet »Point-of-Care MONitoring and Diagnostics for Autoimmune Diseases (POCEMON)« og under revisionsberetning 11-BA135-006, i henhold til artikel 272 TEUF. Sagsøgeren gør særligt gældende, at Europa-Kommissionen er ansvarlig for tilsidesættelse af sine kontraktmæssige forpligtelser og for tilsidesættelse af princippet om den berettigede forventning og proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 20. marts 2013 — Ben Ali mod Rådet

(Sag T-166/13)

(2013/C 156/84)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali (Saint-Étienne-du-Rouvray, Frankrig) (ved advokat A. de Saint Remy)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

— Der træffes en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse i medfør af artikel 64 i Rettens procesreglement for at formå Kommissionen til at offentliggøre »alle dokumenter vedrørende vedtagelsen« af den anfægtede forordning.

— Afgørelse 2012/50/FUSP af 27. januar 2012 om forlængelse af virkningerne af afgørelse 2011/72/FUSP af 31. januar 2011 og af gennemførelsesafgørelse 2011/79/FUSP af 4. februar 2011, hvorefter der er indført en række restriktive foranstaltninger til skade for Mehdi Ben Tijani Ben Haj Hamda Ben Haj Hassen Ben Ali i form af indefrysning af samtlige dennes pengemidler, aktiver og andre økonomiske ressourcer, annulleres.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgeren et samlet beløb på 50 000 EUR i erstatning for ethvert tab, han måtte have lidt.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 10 500 EUR for de udgifter til juridisk bistand, han afholder i forbindelse med det foreliggende søgsmål, og til at dække de udgifter til juridisk bistand, der kan kræves erstattet i henhold til procesreglementets artikel 91.

— Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren påberåbt sig syv anbringender, som i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er påberåbt i sag T-301/11, Ben Ali mod Rådet ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT 2011 C 226, s. 29.

Sag anlagt den 22. marts 2013 — DTL Corporación mod KHIM — Vallejo Rosell (Generia)**(Sag T-176/13)**

(2013/C 156/85)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøger: DTL Corporación, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat: A. Zuazo Araluze)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Mar Vallejo Rosell (Pinto, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 24. januar 2013 af Fjerde Appellkammer (sag R 661/2012-4) annulleres, for så vidt som den ikke gav medhold i klagen over indsigelsen rejst mod ansøgningen om EF-varemærke nr. 8 830 821 »Generia« for alle varer og tjenesteydelser i klasse 9, 37, 40, 41 og 42 og for en del af tjenesteydelserne i klasse 35.
- Harmoniseringskontoret og andre parter, der måtte intervenere i dette søgsmål til støtte for Harmoniseringskontoret, tilpligtes i henhold til bestemmelsen i artikel 87 i Rettens procesreglement at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: DTL Corporación, SL

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Generia« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 11, 35, 37, 40, 41 og 42 — EF-varemærkeansøgning nr. 8 830 821

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Mar Vallejo Rosell

Det påberåbte varemærke eller tegn: EF-figurmærket i farverne grå og hvid, der indeholder ordbestanddelene »Generalia generación renovable«, for varer i klasse 7, 35 og 40

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 63, stk. 2, og artikel 75 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 15. marts 2013 — Jaczewski mod Kommissionen**(Sag T-178/13)**

(2013/C 156/86)

*Processprog: polsk***Parter**

Sagsøger: Grzegorz Jaczewski (Bielany, Polen) (ved advokat M. Goss)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstand

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 24. juli 2012 (meddelt under nummer K(2012) 5049) om godkendelse af ydelse af supplerende nationale direkte betalinger i Polen for 2012 på grundlag af artikel 132 i Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 af 19. januar 2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik's ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005, (EF) nr. 247/2006, (EF) nr. 378/2007 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1782/2003, hvorved anvendelsen af graduering på supplerende nationale direkte betalinger på mere end 5 000 EUR blev indført, annulleres delvist.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

- 1) Første anbringende: Kommissionen har tilsidesat princippet om retsreglernes rangfølge, idet den har truffet foranstaltninger, som strider mod artikel 132 i forordning nr. 73/2009, sammenholdt med forordningens artikel 7, stk. 1, og artikel 10, idet den har anvendt graduering på supplerende nationale direkte betalinger, selv om gradueringsmekanismen ikke er anvendelig i de nye medlemsstater for 2012.
- 2) Andet anbringende: Ligebehandlingsprincippet og artikel 39 TEUF, sammenholdt med artikel 40, stk. 2, andet afsnit, TEUF, er blevet tilsidesat, idet anvendelsen af graduering inden for området for supplerende nationale direkte betalinger fører til, at de til landbrugerne i de nye medlemsstater betalte bidrag bliver nedsat til et niveau, som ligger under de bidrag, der betales til tilsvarende landbrugere i de medlemsstater, der ikke er nye medlemsstater, og idet der ved vedtagelsen af den anfægtede afgørelse ikke er blevet taget hensyn til forskellene i situationerne i Den Europæiske Unions enkelte regioner.

Sag anlagt den 29. marts 2013 — Sharif University of Technology mod Rådet**(Sag T-181/13)**

(2013/C 156/87)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sharif University of Technology (Teheran, Iran)
(ved barrister M. Happold)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Annul创新 af bilaget til Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012 ⁽¹⁾, bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 ⁽²⁾, bilaget til Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012 ⁽³⁾ og bilag IX til Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 ⁽⁴⁾ for så vidt som de angår sagsøgeren, og
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgerens sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort tre anbringender gældende.

- 1) Med det første anbringende gøres gældende, at Rådets afgørelse 2012/829/FUSP og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 blev vedtaget i strid med sagsøgerens ret til forsvar og ret til en effektiv domstolsbeskyttelse. Rådet har tilsidesat begrundelsespligten, idet Rådets begrundelse ikke er tilstrækkelig til, at sagsøgeren kan forstå grundlaget for, at denne er blevet undergivet restriktive foranstaltninger. Rådet har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar ved at undlade at give sagsøgeren adgang til Rådets sagsakter om denne, og fordi denne undladelse har haft som konsekvens, at sagsøgeren ikke har været i stand til at fremsætte sine bemærkninger til de beviser, der er blevet fremlagt som begrundelse for de foranstaltninger, som sagsøgeren er blevet pålagt. Rådets tilsidesættelse af begrundelsespligten og undladelse af at give sagsøgeren adgang til dets sagsakter har også krænket sagsøgerens ret til en effektiv domstolsbeskyttelse.
- 2) Med det andet anbringende gøres gældende, at Rådet har anlagt åbenbart urigtige skøn ved at vedtage restriktive foranstaltninger over for sagsøgeren. Sagsøgeren benægter de indsigelser, der er fremført mod denne, og opfordrer Rådet til at fremlægge bevis for de påståede forhold.
- 3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at de restriktive foranstaltninger, som sagsøgeren er blevet pålagt, tilsidesætter dennes ejendomsret og er uforholdsmæssige. Udpegelsen af sagsøgeren er ikke sket under de betingelser, der er fastsat i lovgivningen. Desuden har Rådet helt undladt at

tage hensyn til det forhold, at sagsøgeren ikke er en erhvervsvirksomhed men en højere læreanstalt, og til de deraf følgende virkninger af udpegelsen ikke blot for sagsøgeren selv men tillige for universitetets studerende, fakultet og samarbejdspartnere.

- ⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21.12.2012 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 71).
- ⁽²⁾ Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39).
- ⁽³⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21.12.2012 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 356, s. 55).
- ⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23.3.2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).

Sag anlagt den 26. marts 2013 — CWP mod KHIM — Continental Reifen Deutschland (CONTINENTAL WIND PARTNERS)**(Sag T-185/13)**

(2013/C 156/88)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: CWP LLC (Wilmington, Amerikas Forenede Stater)
(ved advokat O. Bischof)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Continental Reifen Deutschland GmbH (Hannover, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 10. januar 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2204/2011-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: CWP LLC

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »CONTINENTAL WIND PARTNERS«, for varer og tjenesteydelser i klasse 7, 9, 11, 35, 36, 37, 39 og 40 — EF-varemærkansøgning nr. 8 445 561

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Continental Reifen Deutschland GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den internationale registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »Continental«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 2. april 2013 — Nederlandene mod Kommissionen

(Sag T-186/13)

(2013/C 156/89)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Nederlandene (ved M. Bulterman, B. Koopman og J. Langer, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er rettet mod Kommissionens afgørelse af 23. januar 2013 K(2013) 87 om statsstøtte SA.24123 (2012/C) (ex 2011/NN), som Nederlandene har iværksat –Leidschendam-Voorburg kommunes påståede salg af jord under markedsprisen.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

- 1) Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

Der foreligger ingen statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF. Den nederlandske regering er af den opfattelse, at der i den foreliggende sag ikke kan være tale om en fordel, under alle omstændigheder ikke om en fordel, som en markedsdeltager ikke ville have opnået under almindelige omstændigheder. Kommissionen har på grundlag af forkerte antagelser truffet den fejlagtige konklusion, at kommunen havde haft andre muligheder for opførelsen af Damplein-projektet. Fastholdelsen af de eksisterende aftaler ville ikke

have ført til det ønskede resultat, og en genforhandling af aftalen ville ikke have været en udvej. Kommissionen har endvidere åbenbart fejlvurderet spørgsmålet, om samhandelen mellem medlemsstaterne påvirkes. Projektet Leidschendam Centrum og i endnu højere grad delprojektet Damplein er i deres omfang så begrænsede, at der ikke på nogen måde kan være tale om en påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne. Afgørelsen tilsidesætter derfor artikel 107 TEUF.

- 2) Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF

Kommissionen har åbenbart foretaget en fejlagtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder og har på dette grundlag anset nedslaget på grundstykkets pris for ikke at være forenelig med det indre marked. Nedslaget på grundstykkets pris opfylder samtlige krav, og Kommissionen har i særdeleshed henset til tidligere kommissionsafgørelser ikke på tilstrækkelig vis godtgjort, hvorfor nedsættelsen af grundstykkets pris ikke er forenelig. Endvidere har Kommissionen med urette fremhævet markedssvigt som et kriterium for anvendelsen af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF. Kommissionen har således foretaget en ukorrekt anvendelse af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF.

- 3) Tredje anbringende: Ukorrekt fastsættelse af støttens størrelse grundet flere regnefejl

Kommissionen har ved fastsættelsen af statsstøttens størrelse begået tre væsentlige fejl. For det første har Kommissionen ikke taget hensyn til, at nedsættelsen af grundstykkets pris og eftergivelsen af afgifter kun blev 50 % finansieret ved offentlige midler. For det andet tog Kommissionen ved beregningen af nedsættelsen af grundstykkets pris ikke hensyn til de tidligere nedsættelser i 2006 og 2008. For det tredje tog Kommissionen ved beregningen af afgifterne udgangspunkt i området for Projekt Leidschendam Centrum og ikke i området for delprojektet Damplein. De fra 2004-2010 betalte renter blev også ladet ude af betragtning. Kommissionen gik dermed ved fastsættelsen af statsstøttens beløb ud fra forkerte faktiske omstændigheder, hvorfor statsstøttebeløbet på 6 922 121 EUR ikke er korrekt.

- 4) Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af almindelige retsprincipper og artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder. På grund af den urimeligt lange sagsbehandlingstid for afgørelsens vedtagelse er Kommissionen ikke berettiget til at kræve tilbagebetaling.

Kommissionen har fra det tidspunkt, hvor den blev bekendt med samtlige faktiske omstændigheder, ladet urimelig lang tid forløbe inden vedtagelsen af afgørelsen. Under de konkrete omstændigheder skulle Kommissionen afstå fra et tilbagebetalingskrav. Kommissionen har dermed tilsidesat principperne om omhu, retssikkerhed og beskyttelse af den berettigede forventning.

Sag anlagt den 4. april 2013 — Murnauer Markenvertrieb mod KHIM — Healing Herbs (NOTFALL)**(Sag T-188/13)**

(2013/C 156/90)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Trebur, Tyskland) (ved advokaterne F. Traub og H. Daniel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Healing Herbs Ltd (Walkerstone, Det Forenede Kongerige)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 4. februar 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) i sag R 132/2012-4 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: EF-ordmærket »NOTFALL« for varer i klasse 3, 5 og 30 — EF-varemærke nr. 9 089 681

Indehaver af EF-varemærket: Murnauer Markenvertrieb GmbH

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Healing Herbs Ltd

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med artikel 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009

Annulationsafdelingens afgørelse: Begæringen taget delvist til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 83 i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med det almindelige ligebehandlingsprincip
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009

— Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 2. april 2013 — Gemeente Leidschendam-Voorburg mod Kommissionen**(Sag T-190/13)**

(2013/C 156/91)

*Processprog: nederlandsk***Parter**

Sagsøger: Gemeente Leidschendam-Voorburg (Leidschendam-Voorburg, Nederlandene) (ved advokaterne A. de Groot og J.J.M. Sluijs)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er rettet mod Kommissionens afgørelse af 23. januar 2013 K(2013) 87 om statsstøtte SA.24123 (2012/C) (ex 2011/NN), som Nederlandene har iværksat –Leidschendam-Voorburg kommunes påståede salg af jord under markedsprisen.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1) Første anbringende: Tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og/eller tilsidesættelse af begrundelsespligten

— For det første har Kommissionen ladet urimeligt lang tid forløbe, før den indledte proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF, således at parterne fik en berettiget forventning om, at den omtvistede aftale ikke var i strid med artikel 107, stk. 1, TEUF.

— For det andet har Kommissionen foretaget en forkert og ufuldstændig bedømmelse af de faktiske omstændigheder.

— For det tredje har Kommissionen begået fejl ved fastlæggelsen af de faktiske omstændigheder vedrørende finansiering ved hjælp af statslige midler.

2) Andet anbringende: Urigtig anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF

- For det første har kommunen handlet på samme måde som en privat virksomhed i den samme situation ville have handlet.
- For det andet blev der ikke givet Schouten & De Jong Projectontwikkeling BV sammen med Bouwfonds Ontwikkeling BV nogen fordel, som de ikke også kunne have opnået under normale forretningsvilkår på markedet.

3) Tredje anbringende vedrørende artikel 107, stk. 3, TEUF: I tilfælde af, at spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger statsstøtte ydet af kommunen, besvares bekræftende, er denne støtte forenelig med artikel 107, stk. 3, TEUF.

Sag anlagt den 2. april 2013 — Bouwfonds Ontwikkeling og Schouten & De Jong Projectontwikkeling mod Kommissionen

(Sag T-193/13)

(2013/C 156/92)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøgere: Bouwfonds Ontwikkeling BV (Hoevelaken, Nederlandene) og Schouten & De Jong Projectontwikkeling BV (Leidschendam, Nederlandene) (ved advokaterne E. Pijnacker Hordijk og X. Reintjes)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålet er rettet mod Kommissionens afgørelse af 23. januar 2013 K(2013) 87 om statsstøtte SA.24123 (2012/C) (ex 2011/NN), som Nederlandene har iværksat –Leidschendam-Voorburg kommunes påståede salg af jord under markedsprisen.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1) Første anbringende: Tilsidesættelse af det grundlæggende krav om, at Kommissionen udøver sine beføjelser inden for en rimelig frist, og dermed tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, retten til forsvar og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder

Kommissionen har, idet den lod omkring 38 måneder forløbe fra det tidspunkt, hvor den fik kendskab til den omtvistede foranstaltning, til vedtagelsen af den omtvistede afgørelse, med urette gennemført proceduren langsomt, og har dermed tilsidesat det grundlæggende krav om overholdelse af en rimelig frist. Ved undersøgelsens overordentligt lange tidsmæssige forløb er det derudover blevet gjort vanskeligere for sagsøgerne at gendrive Kommissionens argumenter, således at Kommissionen ved sin handlemåde også har tilsidesat retten til forsvar.

2) Andet anbringende: Alvorlige mangler ved fastlæggelsen og bedømmelsen af de relevante faktiske omstændigheder og/eller tilsidesættelse af begrundelsespligten og/eller tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF ved en fejlagtig anvendelse af princippet om den private investor

Sagsøgerne har samlet set ikke opnået en finansiel fordel, og slet ikke en finansiel fordel, som kan anses for retsstridig statsstøtte.

Kommissionen har fejlberegnet beløbet for den angivelige fordel, idet den bl.a. har tilregnet kommunen 100 % af de aftalte prisnedsættelser, selv om prisnedsættelserne blev båret af et offentligt-privat partnerskab, hvor kommunen bar 50 % af risikoen. Kommissionen undlod uden begrundelse at tage hensyn til tidligere aftalte prisnedsættelser inden for dette partnerskab.

Endvidere har Kommissionen anvendt princippet om den private investor fejlagtigt i afgørelsen, idet den har sammenlignet kommunens handlemåde med en fiktiv privat investors retligt set ikke gennemførlige og derudover økonomisk yderst ugunstige handlemåde.

3) Tredje anbringende: Fejlagtig anvendelse af artikel 107, stk. 3, TEUF

Hvis der gives medhold i, at der foreligger statsstøtte, er denne under alle omstændigheder fuldt ud forenelig med det indre marked. Kommissionen har med urette forfægtet det synspunkt, at kommunen ikke kunne påberåbe sig en fællesskabsinteresse vedrørende de omtvistede foranstaltninger. Kommissionen har derved med urette vurderet de omtvistede foranstaltninger for 2009/2010 på baggrund af den (mere fordelagtige) markedssituation i 2004.

Kommissionen har derved ikke taget hensyn til, at de omtvistede foranstaltninger er nødvendige, hensigtsmæssige og forholdsmæssige for at genoplive det nedslidte bycentrum i Leidschendam, hvilket er en målsætning, der modsvarer det i artikel 3 EUF og artikel 174 TEUF klart beskrevne og anerkendte EU-mål om økonomisk og social samhørighed. Der kan på ingen måde være tale om en ubegrundet fordrejelse af konkurrencen.

Sag anlagt den 1. april 2013 — M.E.M.mod KHIM (MONACO)**(Sag T-197/13)**

(2013/C 156/93)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: MARQUES DE L'ÉTAT DE MONACO (M.E.M.) (Monaco, Monaco) (ved advokat S. Arnaud)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 29. januar 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (sag R 113/2012-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Den internationale registrering, hvori Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket »MONACO« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 12, 14, 16, 18, 25, 28, 35, 38, 39, 41 og 43 — international registrering med beskyttelse for Den Europæiske Union nr. 1 069 254

Undersøgerens afgørelse: Delvis afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 5, 7, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009
- Andet anbringende om tilsidesættelse af lovgivningen ved fortolkningen af det fornødne særpræg
- Tredje anbringende om en åbenbart urigtig bedømmelse af det fornødne særpræg
- Fjerde anbringende om manglende begrundelse, subsidiært, utilstrækkelig begrundelse, mere subsidiært, selvmodsigende begrundelse i afslaget på registrering for varer i klasse 9
- Femte anbringende om tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009 og af artikel 296 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde samt af artikel 6 i Den

Europæiske Menneskerettighedskonvention som følge af manglende begrundelse.

Sag anlagt den 8. april 2013 — DTM Ricambi mod KHIM — Star (STAR)**(Sag T-199/13)**

(2013/C 156/94)

Stævningen er affattet på italiensk

Parter

Sagsøger: DTM Ricambi Srl (Bologna, Italien) (ved advokat V. Catelli)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Star SpA (Lodi, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 24. januar 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 124/2012-1) om tilladelse til registrering af EF-varemærke »STAR«, ansøgning nr. 5878038, for varer i klasse 7, 9 og 12, annulleres.
- Star tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagens behandling for indsigelsesafdelingen og appelkammeret ved Harmoniseringskontoret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: DTM Ricambi Srl

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »STAR«, for varer i klasse 7, 9 og 12

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Star

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: EF-figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »STAR«, for varer i klasse 39 og de nationale og internationale figurmærker, der indeholder ordbestanddelene »STAR LODI«, for varer og tjenesteydelser i klasse 12, 38, 39 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen

Appellkammerets afgørelse: Klagen afvist

Søgsmålsgrunde:

- Ingen risiko for forveksling
- »Udvanding« af det ældre varemærke.

Appel iværksat den 8. april 2013 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 28. januar 2013 i sag F-92/12, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-203/13 P)

(2013/C 156/95)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

— Den appellerede kendelse annulleres i sin helhed og uden undtagelser.

— Sagen hjemvises til fornyet behandling ved Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af Personalerettens kendelse af 28. januar 2013 i sag F-92/12, Marcuccio mod Kommissionen, hvorved den afviste et søgsmål, som var anlagt med påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse om at foretage indeholdelser i sagsøgerens invalidepension i oktober, november og december 2011, og påstand om tilbagebetaling af de indeholdte beløb.

I den appellerede kendelse fastslog Personaleretten, at appellants advokats underskrift nederst i det dokument, som blev sendt pr. fax den 5. september 2012, ikke var identisk med den underskrift, som fremgår af stævningen, der blev modtaget med posten den 13. september 2012.

Appellanten gør gældende, at der er tale om en fuldstændig manglende begrundelse, herunder manglende oplysning af sagen, apodiktiske udsagn, tautologi, vilkårlighed, forvanskning og fordrejning af sagens faktiske omstændigheder og om en retlig fejl, herunder en forkert vurdering af de faktiske omstændigheder.

Appel iværksat den 8. april 2013 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 28. januar 2013 i sag F-95/12, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-204/13 P)

(2013/C 156/96)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

— Den appellerede kendelse ophæves i sin helhed og uden undtagelse.

— Sagen hjemvises til fornyet behandling ved Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Anbringenderne og de væsentligste argumenter er de samme, som er gjort gældende i sag T-203/13 P, Marcuccio mod Kommissionen.

Appel iværksat den 8. april 2013 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 28. januar 2013 i sag F-100/12, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-205/13 P)

(2013/C 156/97)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

— Den appellerede kendelse ophæves fuldt ud og uden undtagelser.

— Sagen hjemvises til Personaleretten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-203/13 P, Marcuccio mod Kommissionen.

Sag anlagt den 12. april 2013 — Versalis mod Kommissionen

(Sag T-210/13)

(2013/C 156/98)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Versalis SpA (San Donato Milanese, Italien) (ved advokaterne M. Siragusa, F. Moretti og L. Nascimbene)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- De anfægtede retsakter annulleres, og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Denne tvist vedrører en påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse K(2013) 1200 endelig af 26. februar 2013 og klagepunktsmeddelelse K(2013) 1199 endelig, hvorved Kommissionen formelt indledte proceduren AT. 40032 — BR/ESBR — *Recidiv* om ændring af beslutning K(2006) 5700 endelig af 29. november 2006 i sag COMP/F.38.638 — *Butadien-gummi og styrenbutadien-gummi fremstillet ved emulsionspolymerisation*, delvist annulleret og ændret ved Den Europæiske Unions Rets domme af 13. juli 2011 i sag T-39/07, Eni mod Kommissionen og sag T-59/07, Polimeri Europa mod Kommissionen.

Sagsøgeren har med det første og eneste anbringende gjort gældende, at Kommissionen ikke havde kompetence til at genåbne sanktionsproceduren mod selskabet med henblik på at vedtage en ny afgørelse om overtrædelse. Det er navnlig sagsøgerens opfattelse, at Kommissionens sanktionsbeføjelse over for Versalis SpA, som er knyttet til de faktiske omstændigheder, der ligger til grund for sag COMP/F/38.638 — *Butadien-gummi og styrenbutadien-gummi fremstillet ved emulsionspolymerisation*, var opbrugt som følge af vedtagelsen af beslutning K(2006) 5700 endelig af 29. november 2006, som delvist annulleret og ændret af Den Europæiske Unions Ret ved domme af 13. juli 2011 i sag T-39/07, Eni mod Kommissionen, og sag T-59/07, Polimeri Europa mod Kommissionen, der er under appel for Domstolen. Med genåbningen af sanktionsproceduren tilsigter Kommissionen at ændre indholdet af beslutningen af 29. november 2006, dvs. at foretage en fornyet vurdering af de faktiske omstændigheder vedrørende sagsøgeren, som allerede er blevet fastlagt i forbindelse med den indledende bedømmelse, og som Retten allerede har udtalt sig om i forbindelse med udøvelsen af sin fulde prøvelsesret. Genåbningen af overtrædelsesproceduren er med hensyn til formål og virkning således åbenbart i strid med princippet *ne bis in idem*, retssikkerhedsprincippet, princippet om den berettigede forventning og princippet om en effektiv domstolsbeskyttelse.

Sag anlagt den 15. april 2013 — Eni mod Kommissionen

(Sag T-211/13)

(2013/C 156/99)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Eni SpA (Rom, Italien) (ved advokaterne G.M. Roberti og I. Perego)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.

- De anfægtede retsakter annulleres.

- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag er rettet mod Kommissionens afgørelse K(2013) 1200 endelig af 26. februar 2013 om genoptagelse af sanktionsproceduren og mod den klagepunktsmeddelelse af 26. februar 2013 (K(2013) 1199) vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 53 i EØS-aftalen, som blev vedtaget i sag AT.40032 — BR/ESBR.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen savnede kompetence, idet den ikke kan genoptage sanktionsproceduren med henblik på at ændre den beslutning, som var blevet truffet i sag BR-ESBR i 2006, og samtidig vedtage en ny beslutning om bødeforhøjelse som følge af gentagne overtrædelser.

ENI gør gældende, at Retten i dom af 13. juli 2011 (sag T-39/07), ud over at annullere beslutning BR-ESBR fra 2006 delvist, fordi Kommissionen ikke havde foretaget en korrekt vurdering af den skærpede omstændighed i form af gentagne overtrædelser, udøvede sin fulde prøvelsesret — i henhold til artikel 261 TEUF og artikel 31 i forordning nr. 1/2003 — ved at fastsatte bødens størrelse på ny og lade sin egen vurdering træde i stedet for Kommissionens. Ud over at udgøre en tilsidesættelse af ovenstående bestemmelser er de anfægtede retsakter i strid med artikel 266 TEUF, kompetencetildelingsprincippet og den institutionelle ligevægt efter artikel 13 TEUF, det grundlæggende princip om retten til en retfærdig rettergang efter EMRK's artikel 6 og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt princippet *ne bis in idem* efter EMRK's artikel 7.

Desuden anfører ENI, at Retten i modsætning til det af Kommissionen anførte ikke blot konstaterede en formel mangel ved Kommissionens anvendelse af gentagelsestiltædet i beslutningen BR-ESBR fra 2006. Kommissionens afgørelse er således baseret på fejlagtige retlige og faktiske forudsætninger og er på baggrund heraf i strid med EMRK's artikel 7.

Sag anlagt den 9. april 2013 — Telefónica mod Kommissionen**(Sag T-216/13)**

(2013/C 156/100)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Telefónica, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez og E. Peinado Iríbar)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1 og 2 i Europa-Kommissionens afgørelse af 23. januar 2013 annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, eller subsidiært
- fastslås det, at den anfægtede afgørelse artikel 2 er delvis ugyldig, og den bøde, som er blevet pålagt, nedsættes.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den ved dette søgsmål anfægtede afgørelse er den samme som i sag T-208/13, Portugal Telecom mod Kommissionen.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem principale anbringender.

1) Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 101 TEUF

- Det gøres herved gældende, at den anfægtede afgørelse anvender retspraksis vedrørende konkurrencebegrænsende formål ukorrekt og indebærer en tilsidesættelse af princippet om uskyldsformodning, princippet om bevisbyrde og princippet *in dubio pro reo* i forhold til indholdet af købsaftalens klausul 9. Det gøres i denne

forbindelse navnlig gældende, at nævnte klausul var knyttet til transaktionen, og ikke kan forstås eller anvendes uden for denne kontekst eller uden for en vanskelig forhandlingsproces, som var kendetegnet ved den portugisiske regerings konstante indgriben.

2) Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 101 TEUF

- Det gøres herved gældende, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn ved bedømmelsen af de faktiske omstændigheder og har tilsidesat princippet om en samlet bevisbedømmelse i forhold til den kontekst, inden for hvilken klausulen blev indgået, parternes adfærd og formålet med klausulen.

3) Tredje anbringende om tilsidesættelse af princippet om bevisbyrde, princippet om god forvaltningsskik, retten til forsvar samt uskyldsformodningen i forbindelse med beviset for den portugisiske regerings indgriben i forhandlingerne og i udarbejdelsen og fastholdelsen af den omhandlede klausul.**4) Fjerde anbringende om tilsidesættelse af artikel 101 TEUF**

- Det gøres herved gældende, at Kommissionen har givet en utilstrækkelig begrundelse for og foretaget en ukorrekt bedømmelse ved konstateringen af, at klausulen var egnet til at begrænse konkurrencen, hvilket udgør en nødvendig betingelse for, at der foreligger en overtrædelse, i det mindste hvad angår et konkurrencebegrænsende formål, af artikel 101 TEUF.

5) Femte anbringende om tilsidesættelse af artikel 101 TEUF

- Det gøres herved gældende, at den omhandlede klausul heller ikke udgør en konkurrencebegrænsende virkning, der er i strid med artikel 101 TEUF.

Subsidiært har sagsøgeren også anført, at der er sket en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og begrundelsespligten, og at der er blevet begået en åbenbar fejl ved den manglende hensyntagen til og bedømmelse af formildende omstændigheder.

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGER

Sag anlagt den 8. marts 2013 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-21/13)

(2013/C 156/101)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokaterne T. Bontinck og S. Greco)

Sagsøgt: Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelse om overførsel af sagsøgerens pensionsrettigheder til Unionens pensionsordning på grundlag af forslaget om en beregning, som anvender de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende artikel 11 og 12 i bilag VIII til tjenstemandsvedtægten

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til tjenstemandsvedtægten er ulovlig.
- Følgelig annulleres afgørelse truffet den 23. maj 2012 af Rådets Generalsekretariat om et forslag om overførsel af pensionsrettigheder i henhold til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten på grundlag af de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser af 11. oktober 2011 rettet til sagsøgeren, hvilken denne har underskrevet den 19. juli 2012.
- Sagsøgte tilpligtes at betale samtlige sagsomkostninger i henhold til artikel 87, stk. 1, i Personalerettens procesreglement.

Sag anlagt den 20. marts 2013 — ZZ m.fl. mod Kommissionen

(Sag F-23/13)

(2013/C 156/102)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: ZZ m.fl. (ved advokaterne D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulatio n af afgørelsen om fremsendelse af den endelige beregning af de pensionsgivende tjenesteår med henblik på overførsel af sagsøgernes pensionsrettigheder til Unionens pensionsordning ifølge de nye almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til tjenstemandsvedtægten.

Sagsøgernes påstande

- Annulatio n af afgørelserne om overførsel af de pensionsrettigheder, som sagsøgerne har erhvervet før deres indtræden i tjenesten ved Kommissionen.
- Om fornødent annullatio n af afgørelserne om afslag på sagsøgernes klager med henblik på anvendelse af de almindelige gennemførelsesbestemmelser og de aktuarmæssige satser, der var gældende på det tidspunkt, hvor de ansøgte om overførsel af deres pensionsrettigheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 21. marts 2013 — ZZ mod Kommissionen

(Sag F-25/13)

(2013/C 156/103)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: ZZ (ved advokat L. Vogel)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Annulatio n af afgørelserne om overførsel af de pensionsrettigheder, der er erhvervet forud for tiltrædelsen af tjenesten ved Kommissionen, på grundlag af forslaget fra Kommissionens lønkontor (PMO).

Sagsøgerens påstande

- Annulatio n af afsættelsesmyndighedens afgørelse af 11. december 2012, hvorved sagsøgerens klager af 16. august 2012 og af 28. august 2012 over PMO.4's afgørelser af 21. maj 2012, 31. maj 2012 og 2. juli 2012 blev afvist.
- Om fornødent ligeledes annullatio n af nævnte afgørelser truffet af PMO.4 den 21. maj 2012, den 31. maj 2012 og den 2. juli 2012, som sagsøgerens klager var rettet imod.

— Det fastslås, at de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VII til vedtægten er ulovlige og ikke finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, jf. artikel 277 i EF-traktaten af 25. marts 1957, således som de blev vedtaget den 3. marts 2011, navnlig artikel 9 heri.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, jf. procesreglementets artikel 87, samt at betale nødvendige udgifter afholdt med henblik på sagens behandling, og især udgifter i forbindelse med valgt adresse, rejse- og opholdsudgifter samt honorarer til advokat, jf. samme procesreglements artikel 91, litra b).

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2013/C 156/86	Sag T-178/13: Sag anlagt den 15. marts 2013 — Jaczewski mod Kommissionen	46
2013/C 156/87	Sag T-181/13: Sag anlagt den 29. marts 2013 — Sharif University of Technology mod Rådet	47
2013/C 156/88	Sag T-185/13: Sag anlagt den 26. marts 2013 — CWP mod KHIM — Continental Reifen Deutschland (CONTINENTAL WIND PARTNERS)	47
2013/C 156/89	Sag T-186/13: Sag anlagt den 2. april 2013 — Nederlandene mod Kommissionen	48
2013/C 156/90	Sag T-188/13: Sag anlagt den 4. april 2013 — Murnauer Markenvertrieb mod KHIM — Healing Herbs (NOTFALL)	49
2013/C 156/91	Sag T-190/13: Sag anlagt den 2. april 2013 — Gemeente Leidschendam-Voorburg mod Kommissionen	49
2013/C 156/92	Sag T-193/13: Sag anlagt den 2. april 2013 — Bouwfonds Ontwikkeling og Schouten & De Jong Projectontwikkeling mod Kommissionen	50
2013/C 156/93	Sag T-197/13: Sag anlagt den 1. april 2013 — M.E.M.mod KHIM (MONACO)	51
2013/C 156/94	Sag T-199/13: Sag anlagt den 8. april 2013 — DTM Ricambi mod KHIM — Star (STAR)	51
2013/C 156/95	Sag T-203/13 P: Appel iværksat den 8. april 2013 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 28. januar 2013 i sag F-92/12, Marcuccio mod Kommissionen	52
2013/C 156/96	Sag T-204/13 P: Appel iværksat den 8. april 2013 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 28. januar 2013 i sag F-95/12, Marcuccio mod Kommissionen	52
2013/C 156/97	Sag T-205/13 P: Appel iværksat den 8. april 2013 af Luigi Marcuccio til prøvelse af Personalerettens kendelse af 28. januar 2013 i sag F-100/12, Marcuccio mod Kommissionen	52
2013/C 156/98	Sag T-210/13: Sag anlagt den 12. april 2013 — Versalis mod Kommissionen	52
2013/C 156/99	Sag T-211/13: Sag anlagt den 15. april 2013 — Eni mod Kommissionen	53
2013/C 156/100	Sag T-216/13: Sag anlagt den 9. april 2013 — Telefónica mod Kommissionen	54

Retten for EU-Personalesager

2013/C 156/101	Sag F-21/13: Sag anlagt den 8. marts 2013 — ZZ mod Kommissionen	55
2013/C 156/102	Sag F-23/13: Sag anlagt den 20. marts 2013 — ZZ m.fl. mod Kommissionen	55
2013/C 156/103	Sag F-25/13: Sag anlagt den 21. marts 2013 — ZZ mod Kommissionen	55

ABONNEMENTSPRISER 2013 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 300 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 420 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	910 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA